

Guust 14

DIE REUZE FLATER

DUPUIS

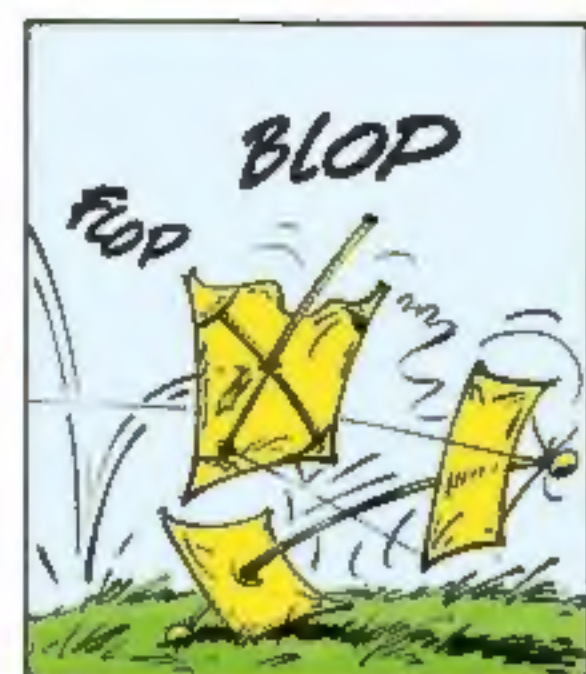
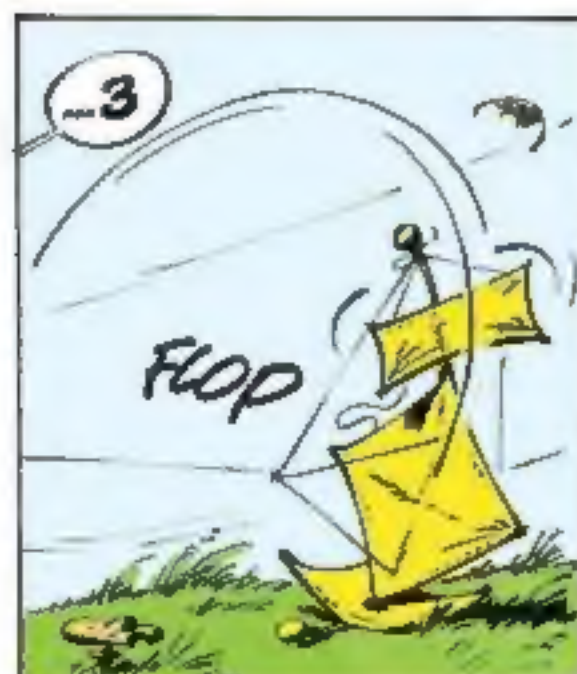
Guust
14

DIE REUZE FLATER

door Fraquin

DUPUIS

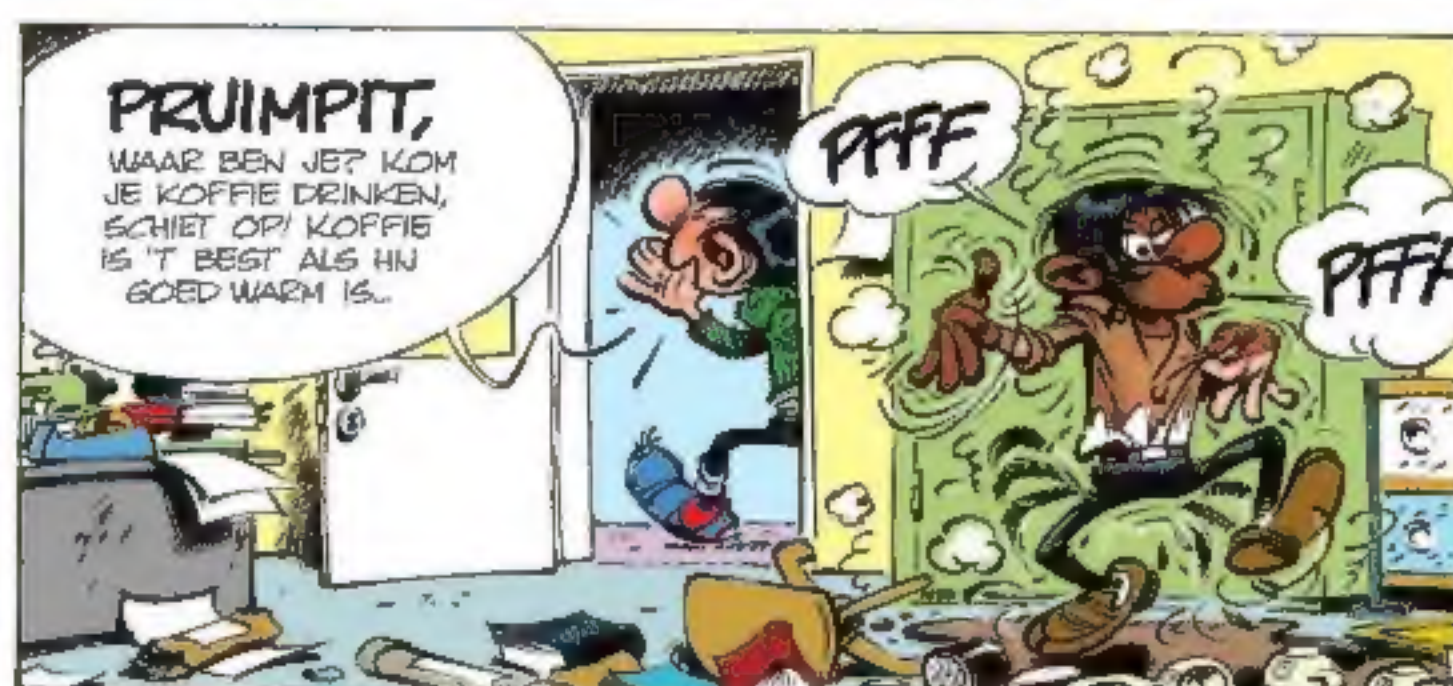
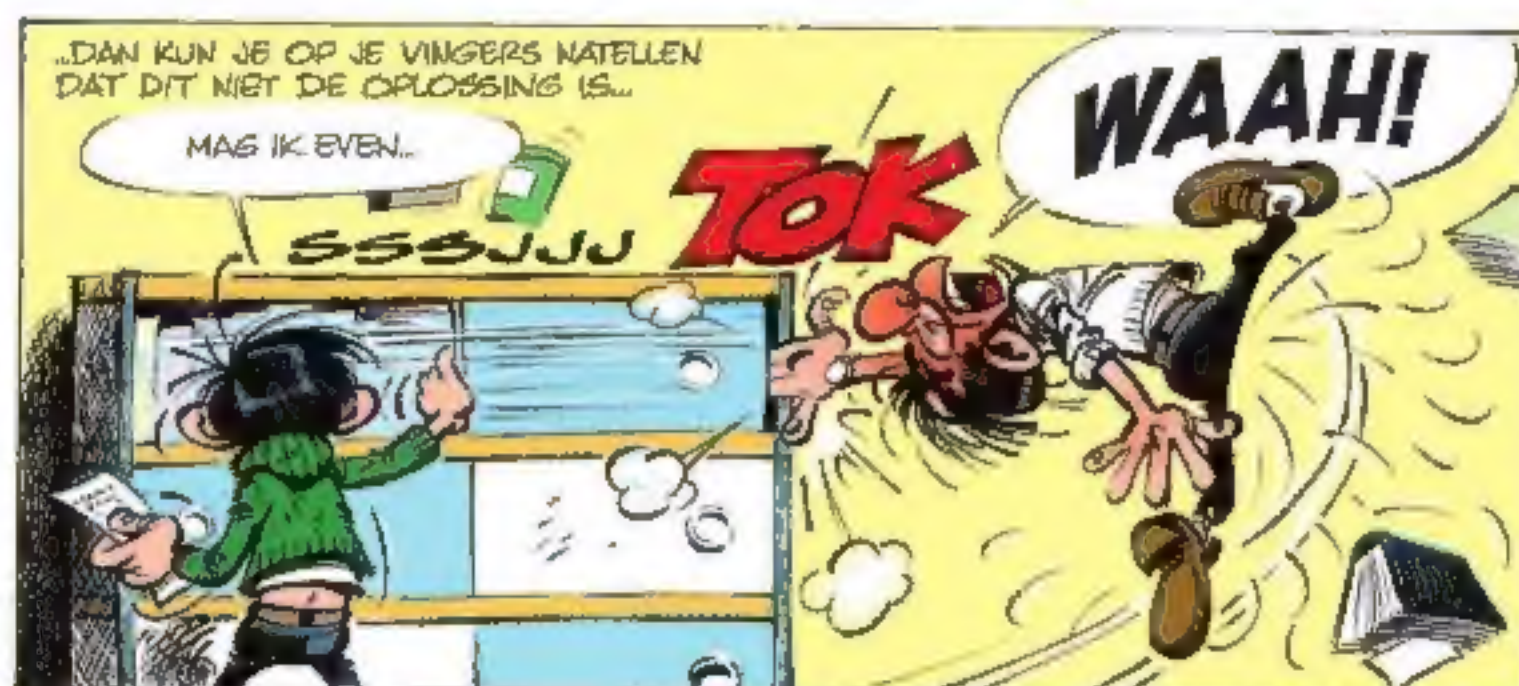

641

Frans

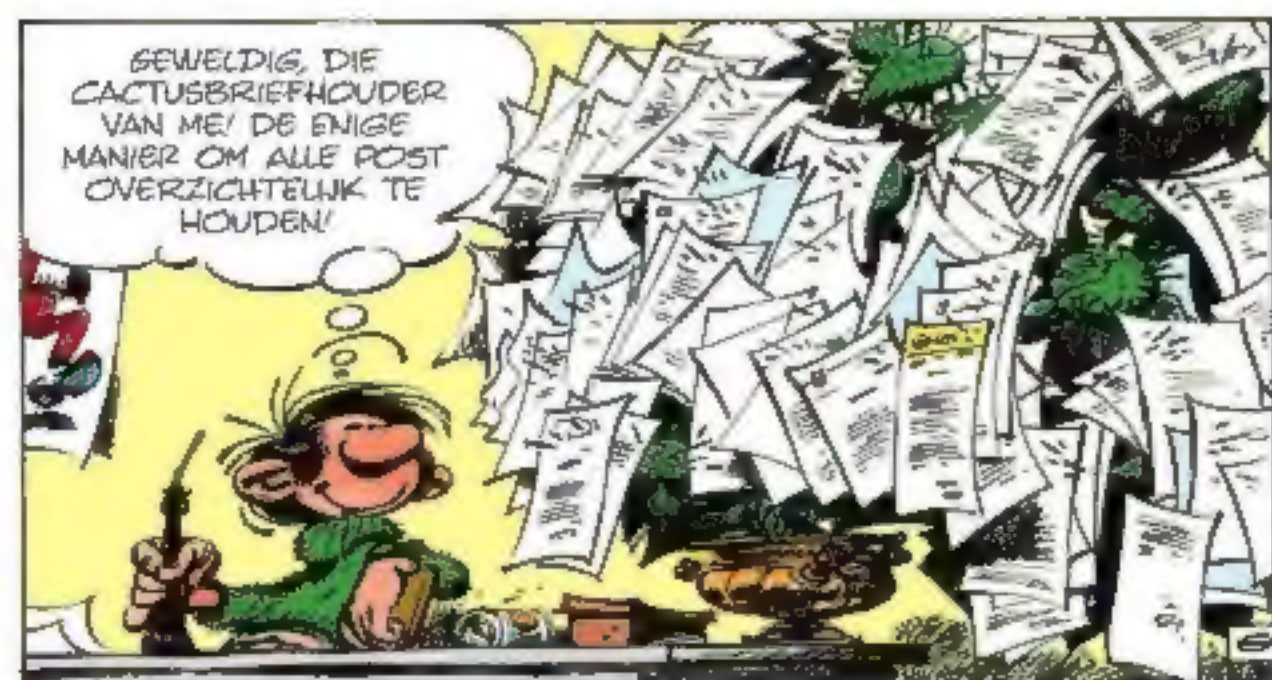

Franquie

Franklin 70

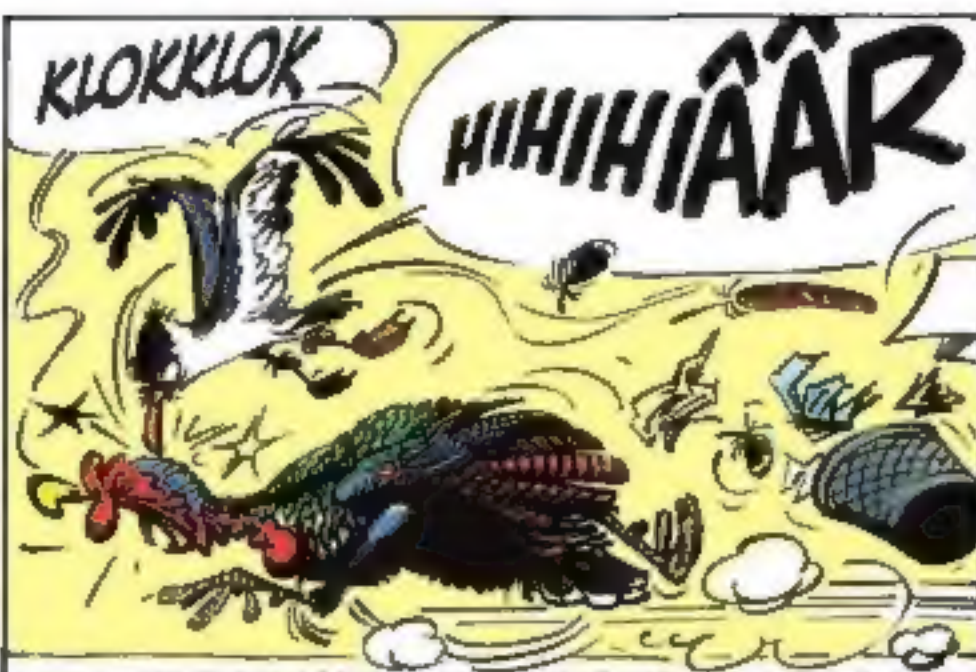

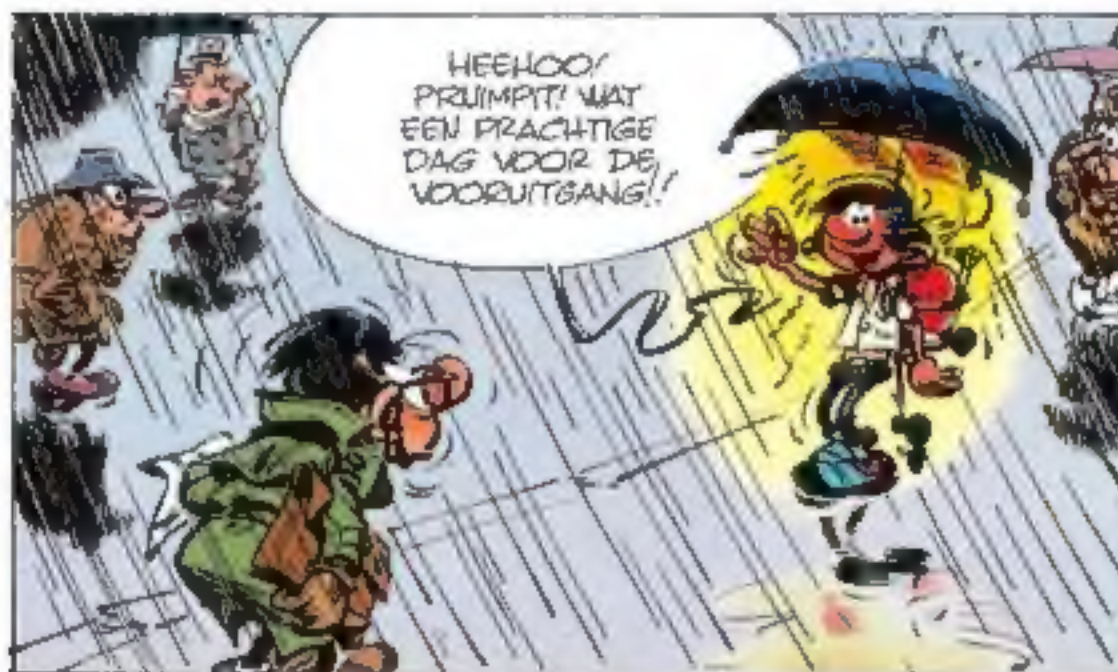
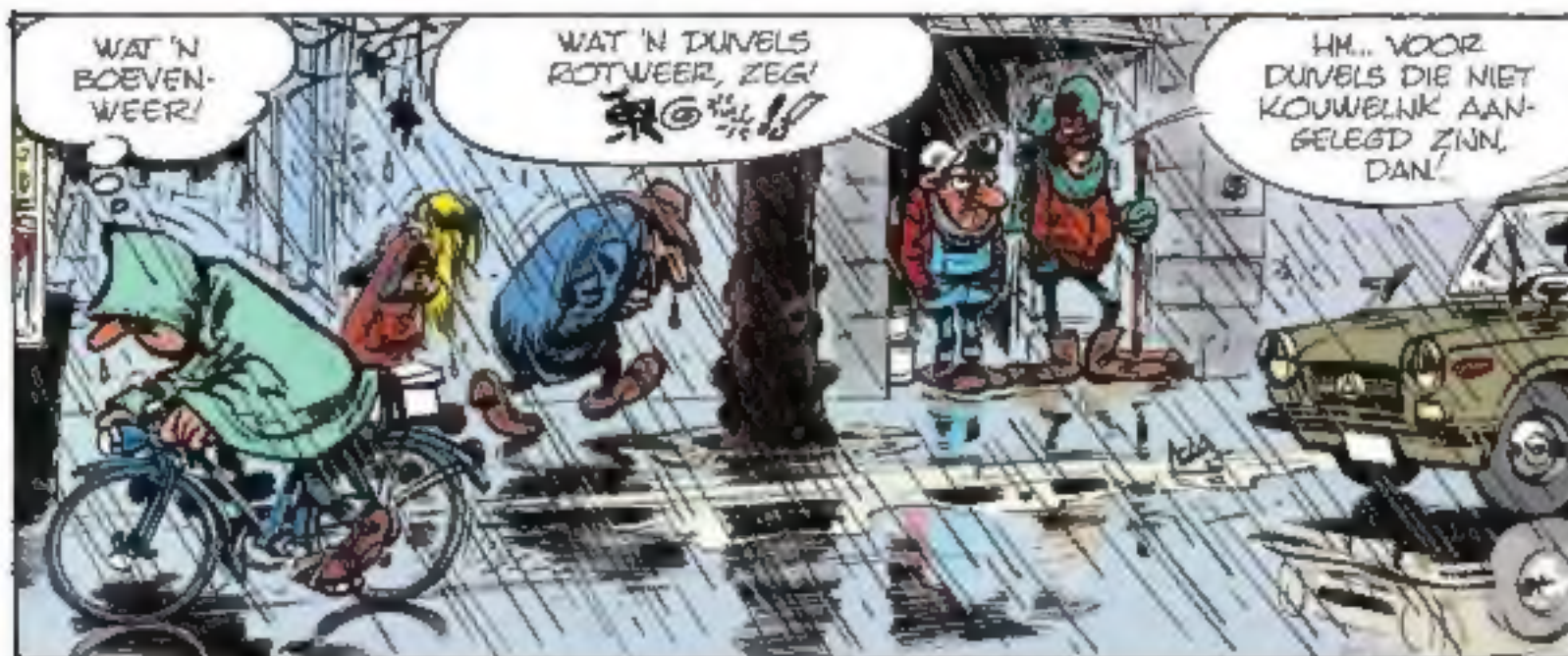
645
Frans 1000 4

Franky

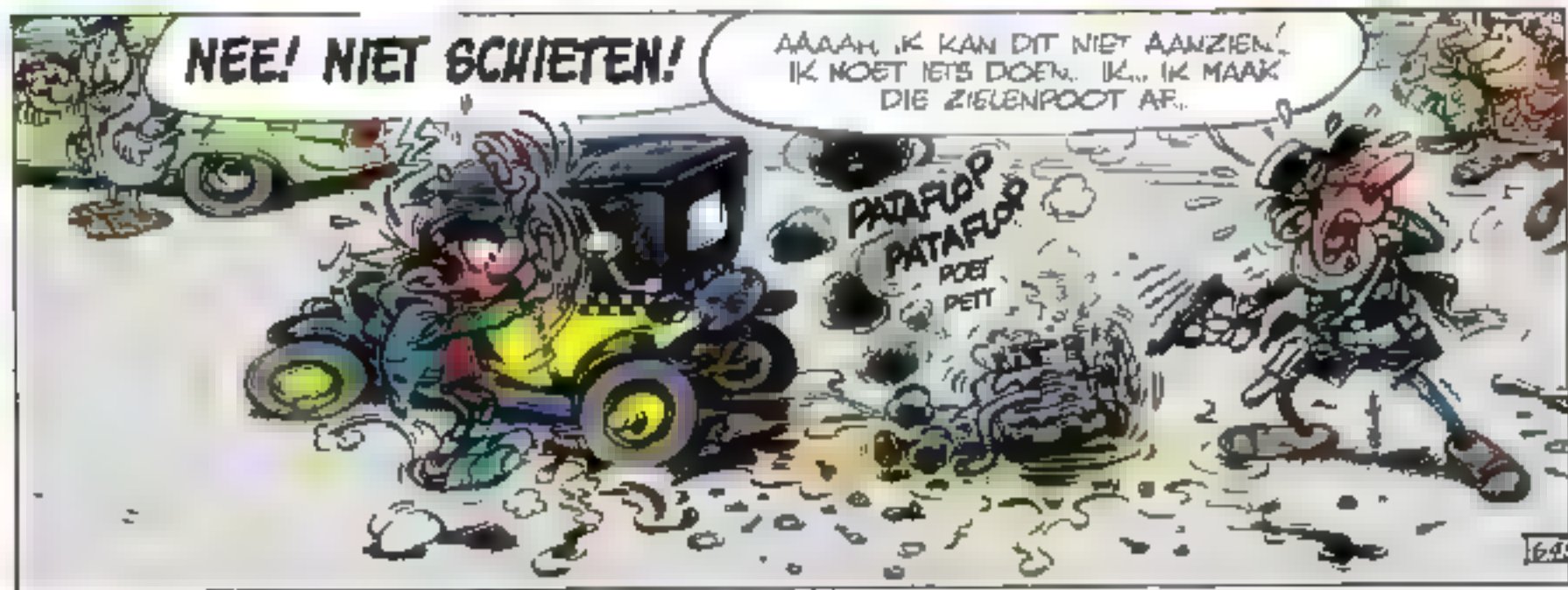
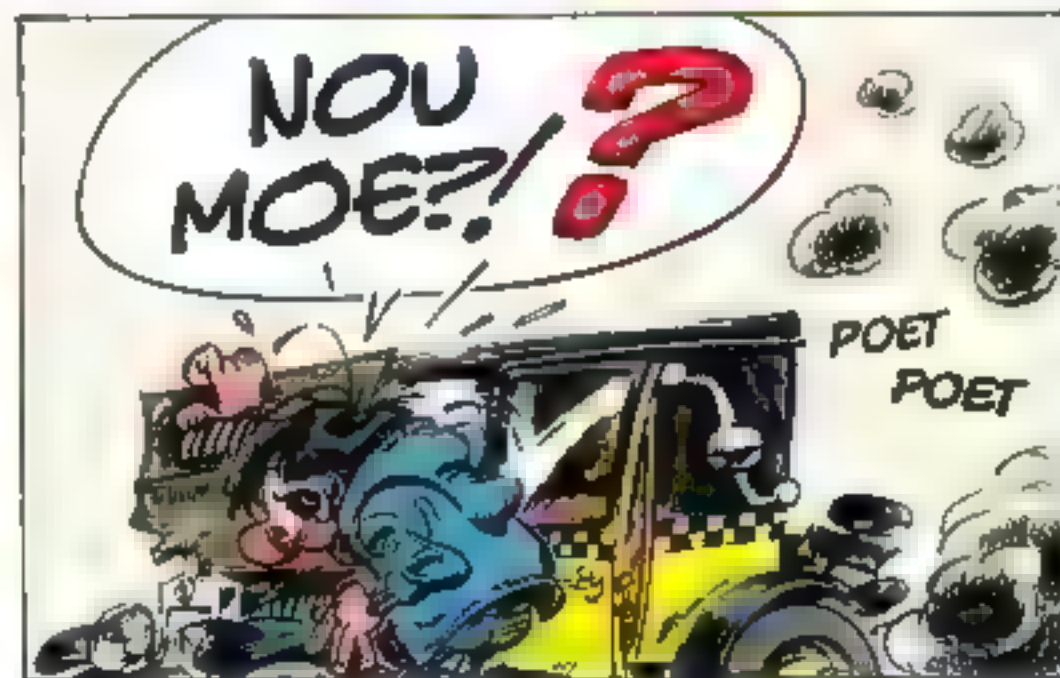
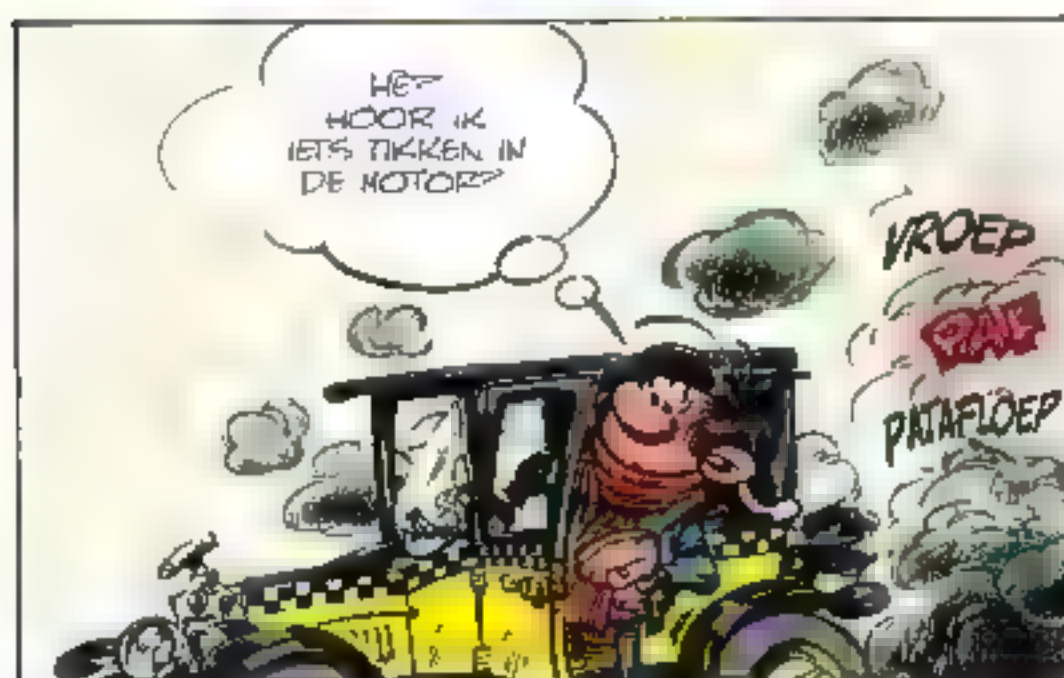
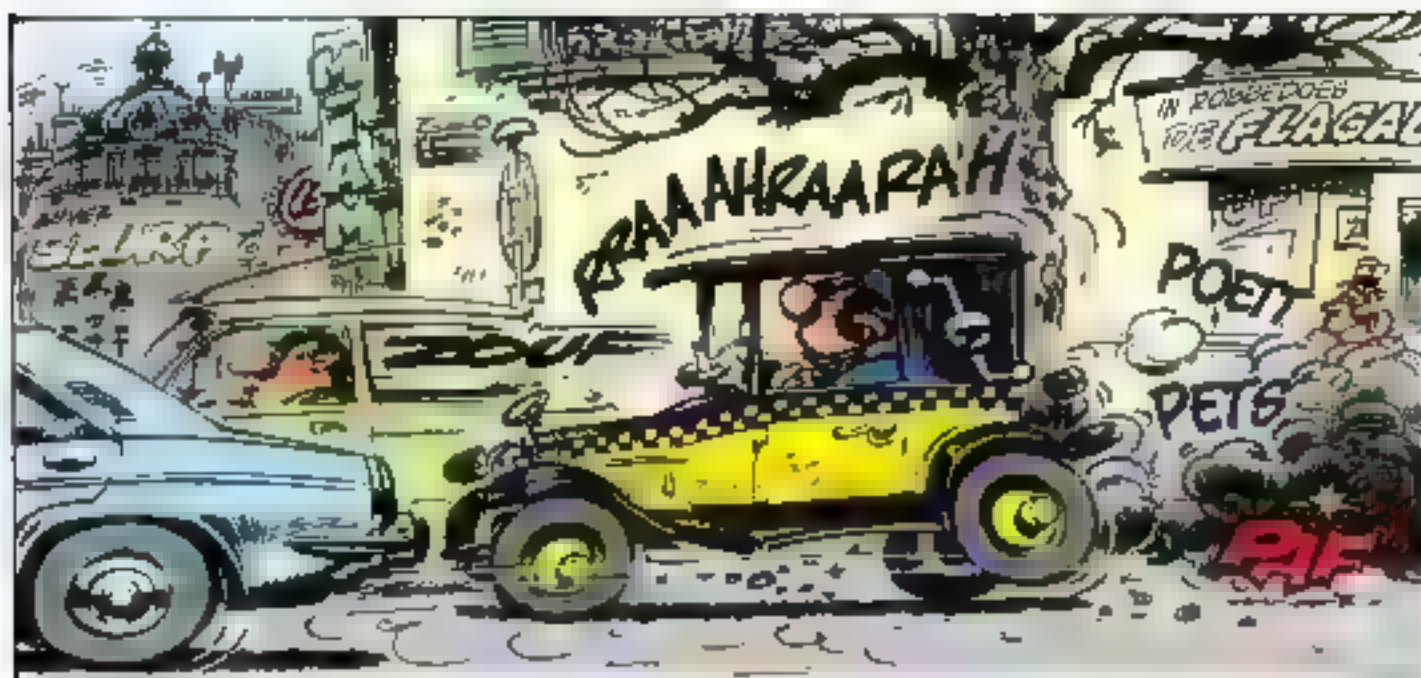

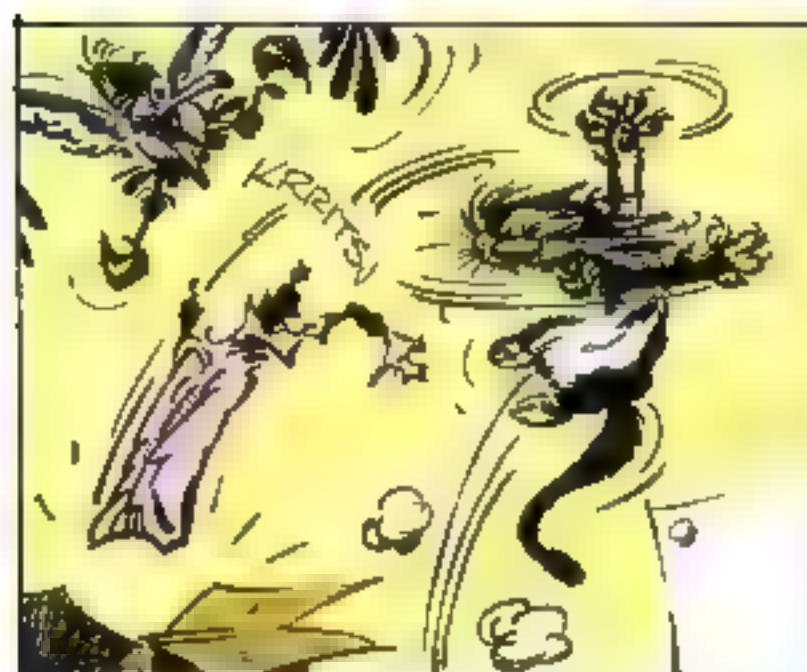
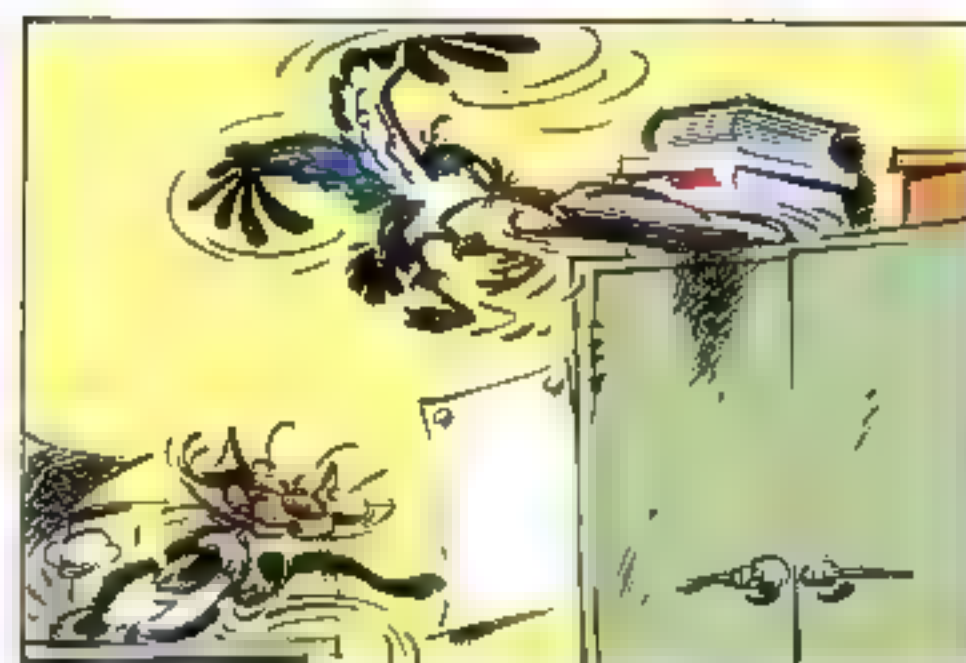
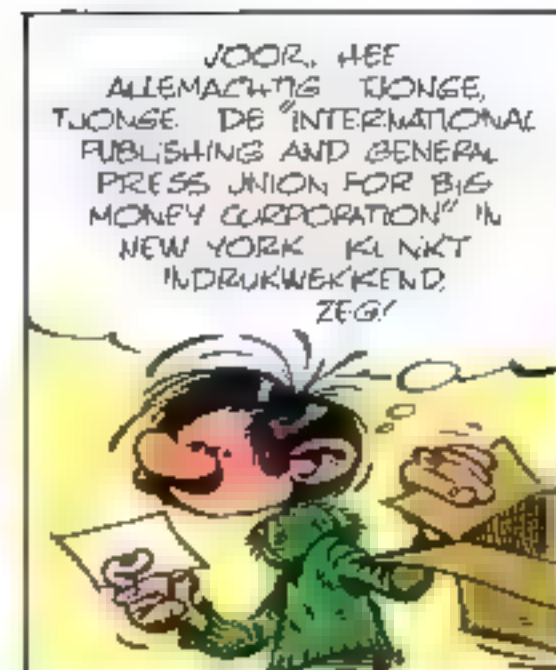
Frangouin

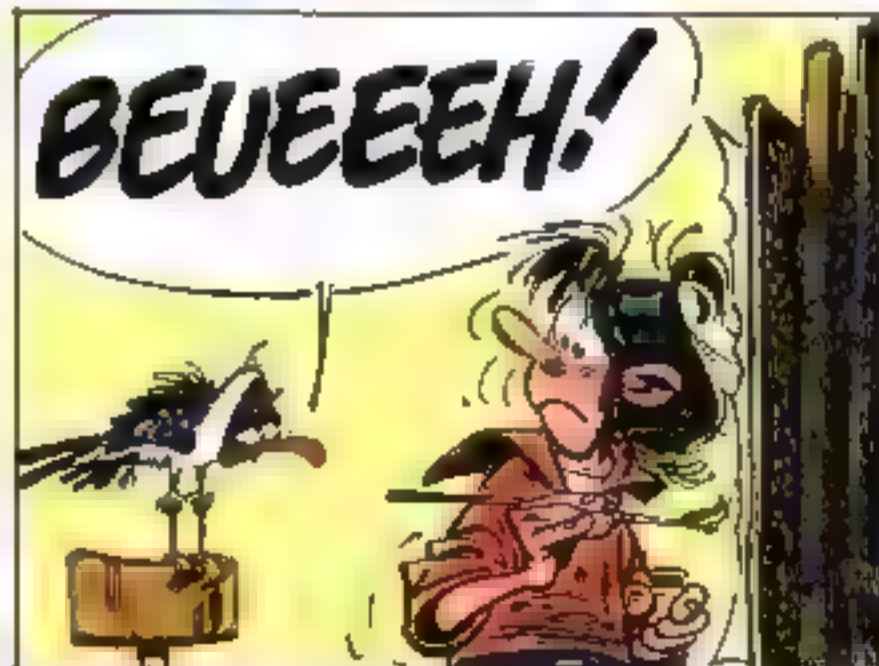

548

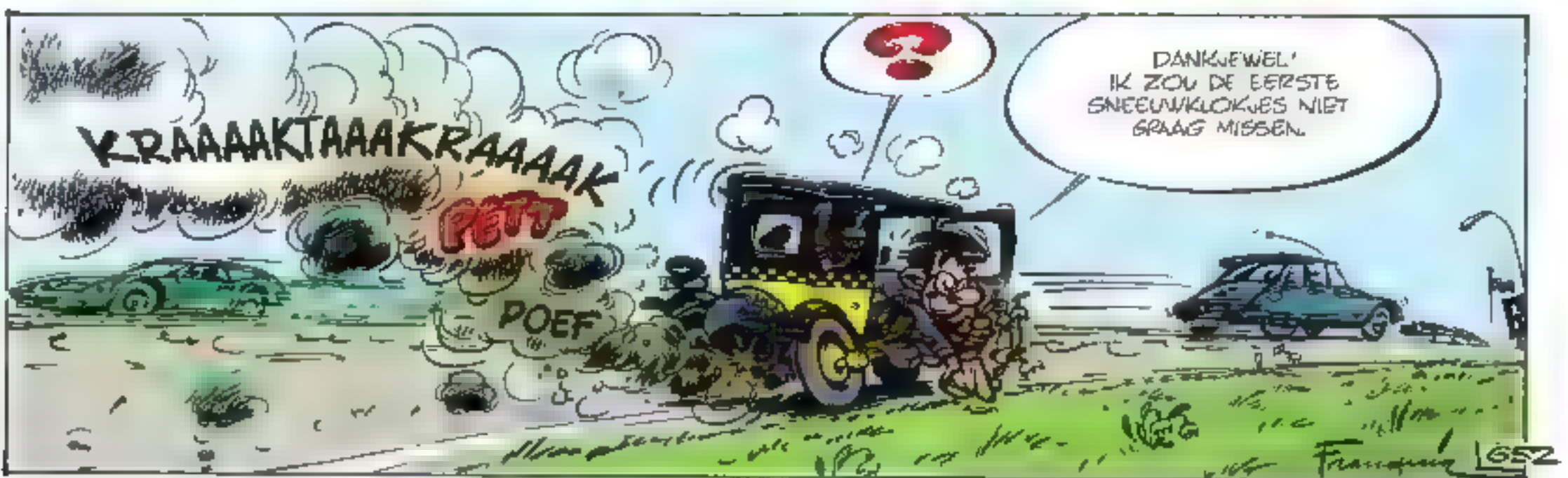
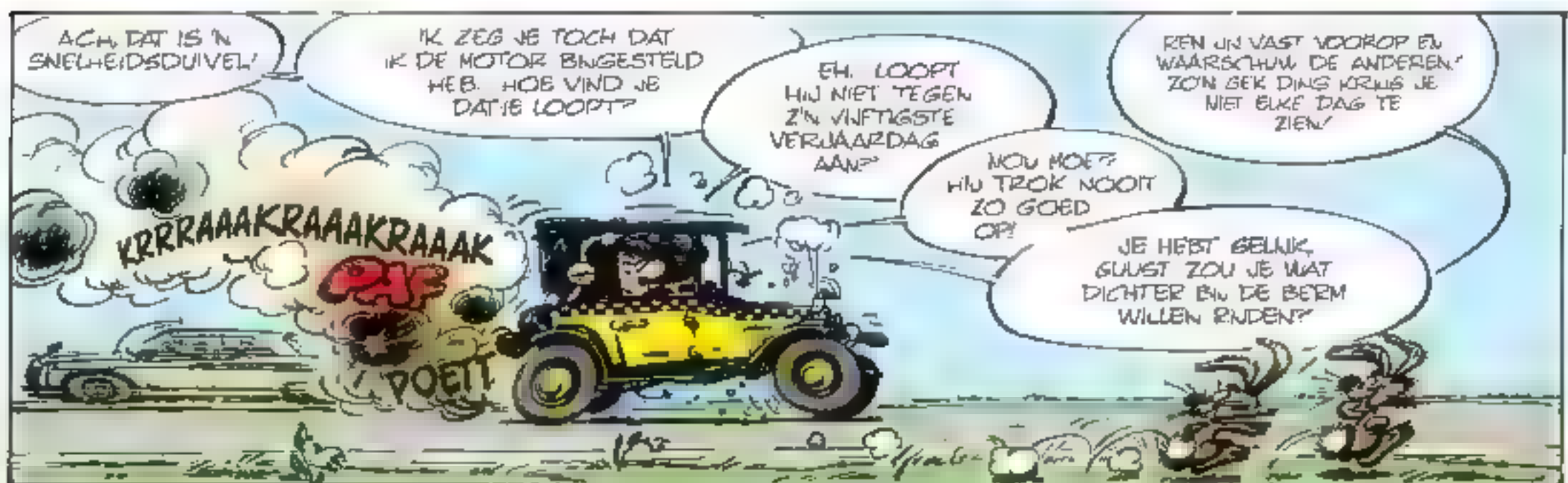
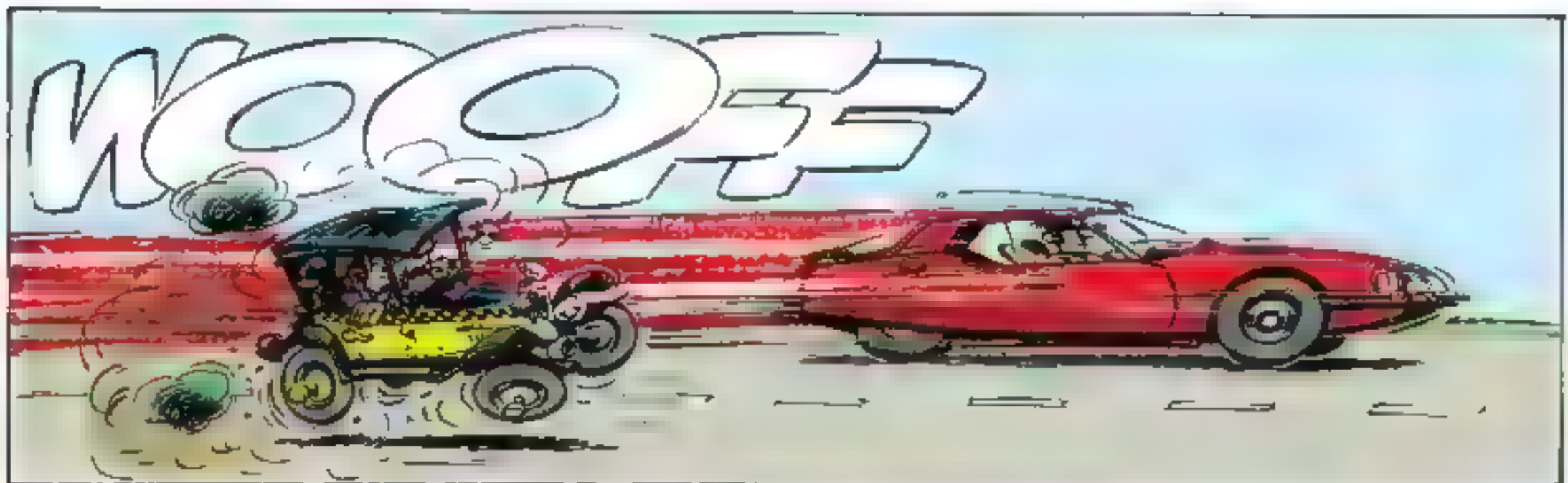
Franklin

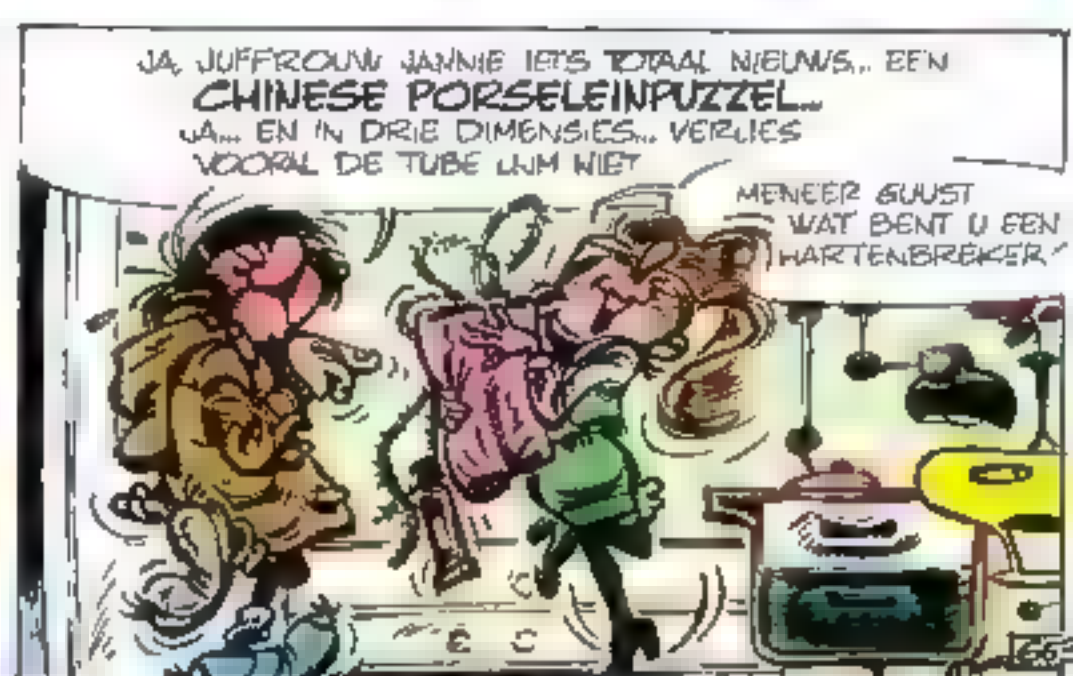
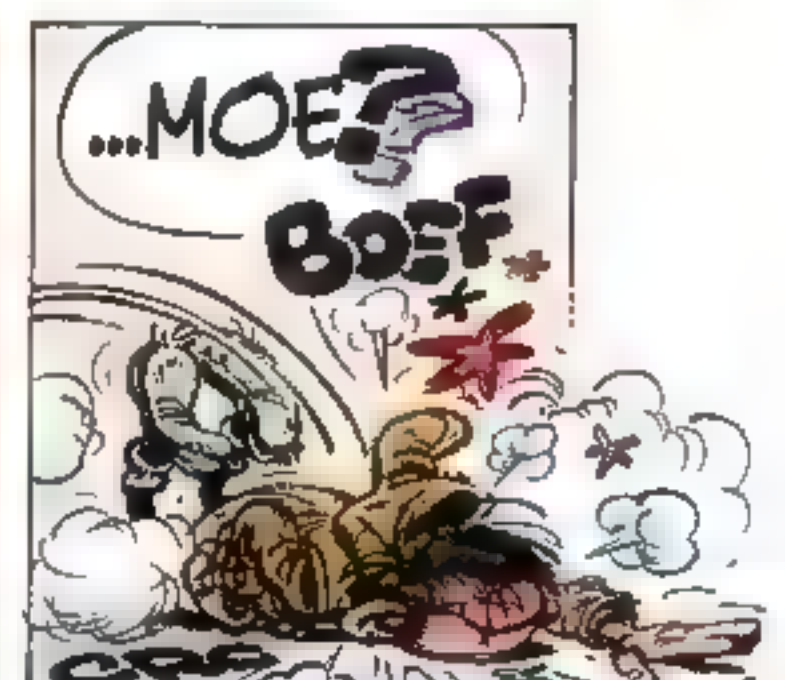
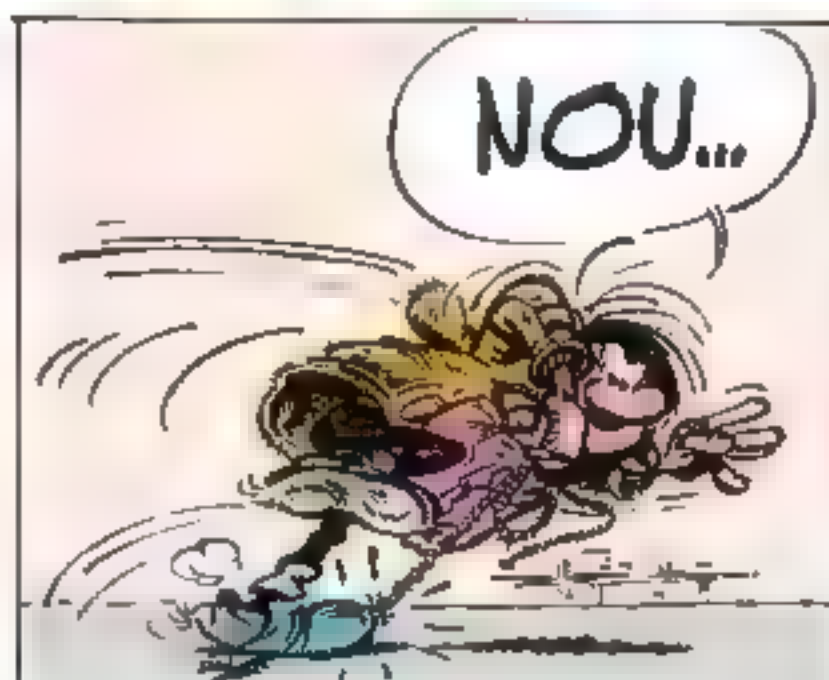
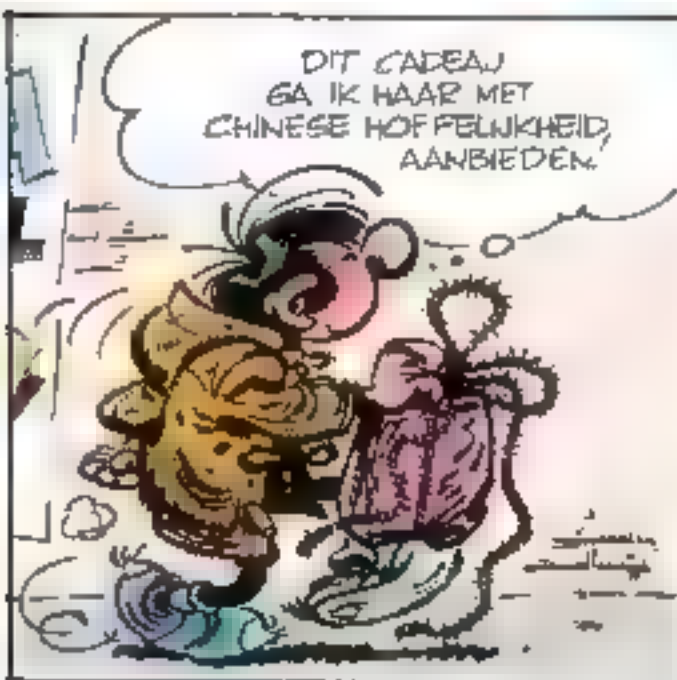
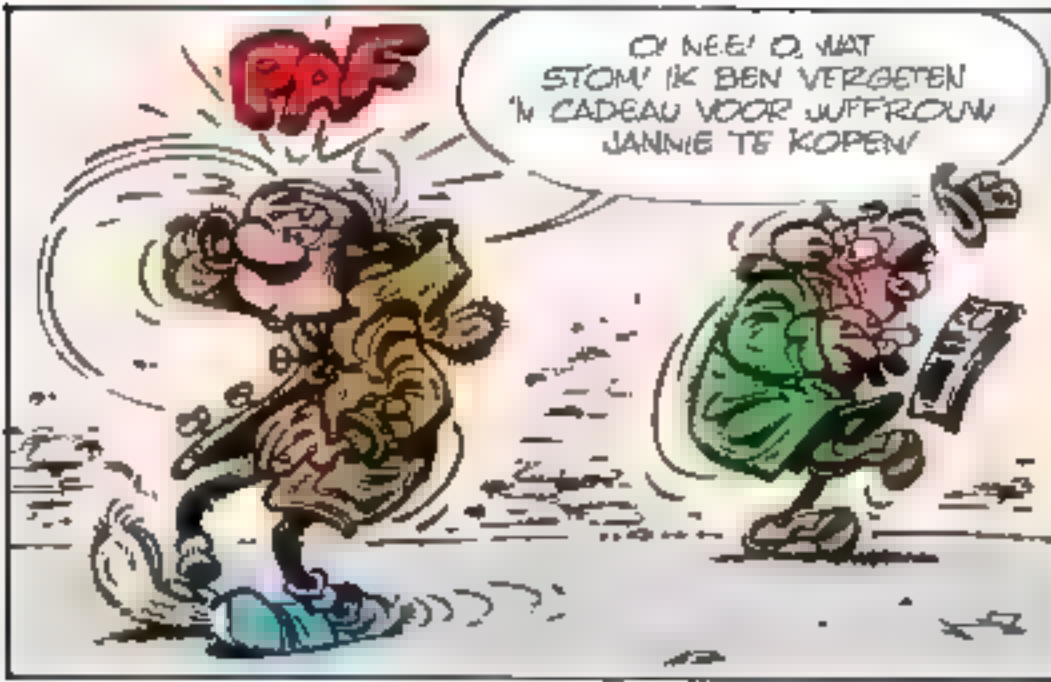

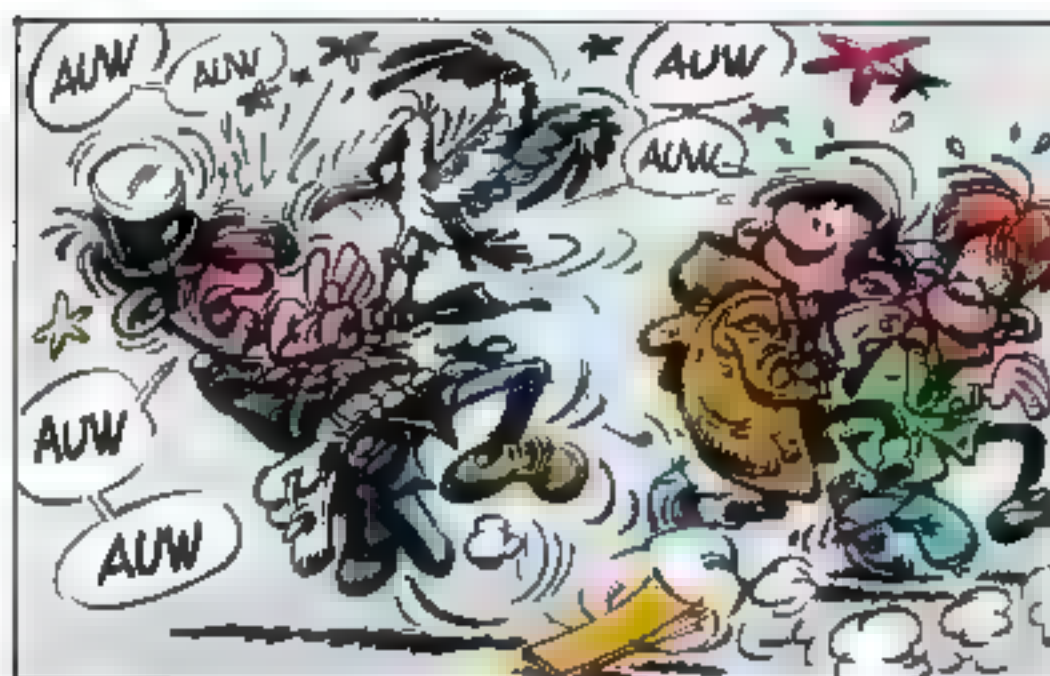
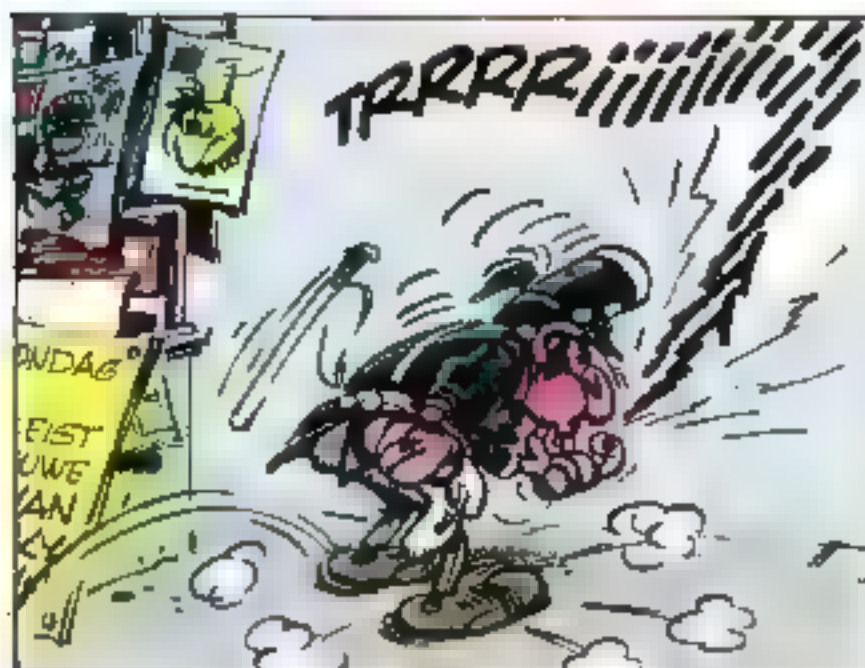
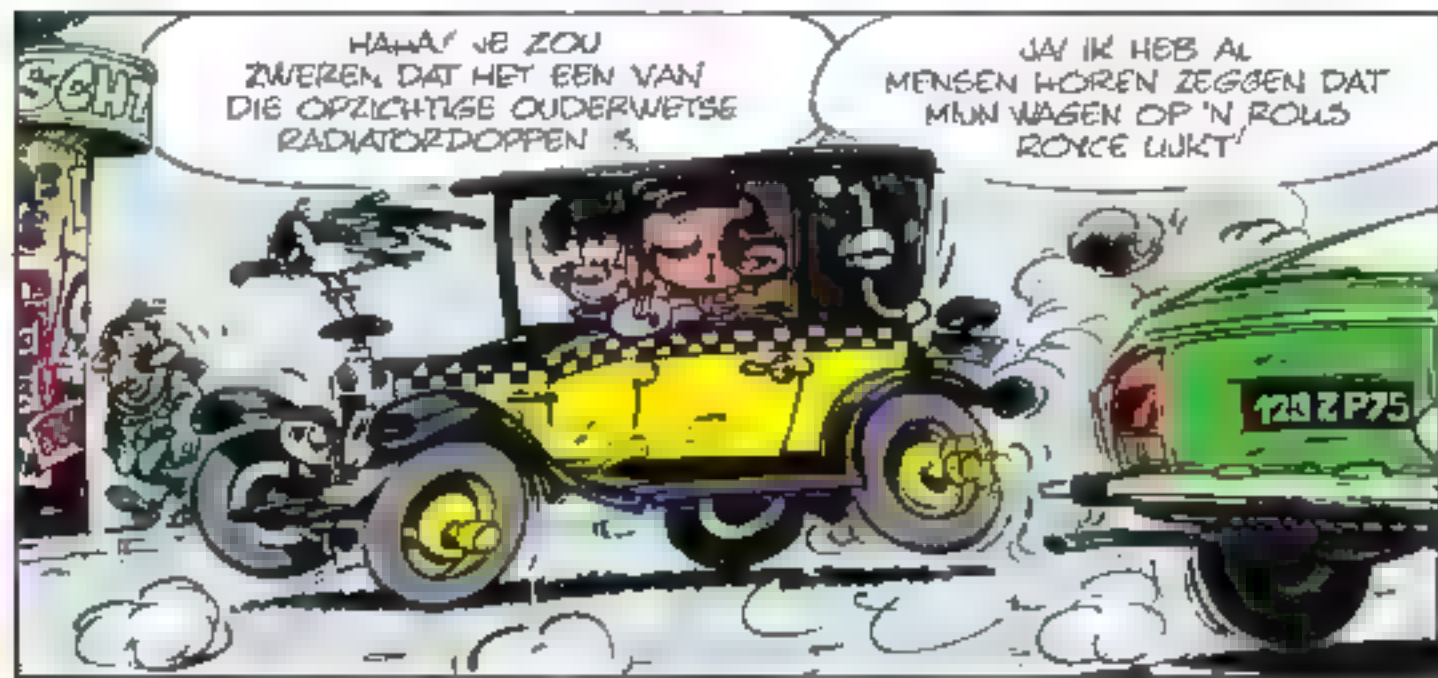

652
François

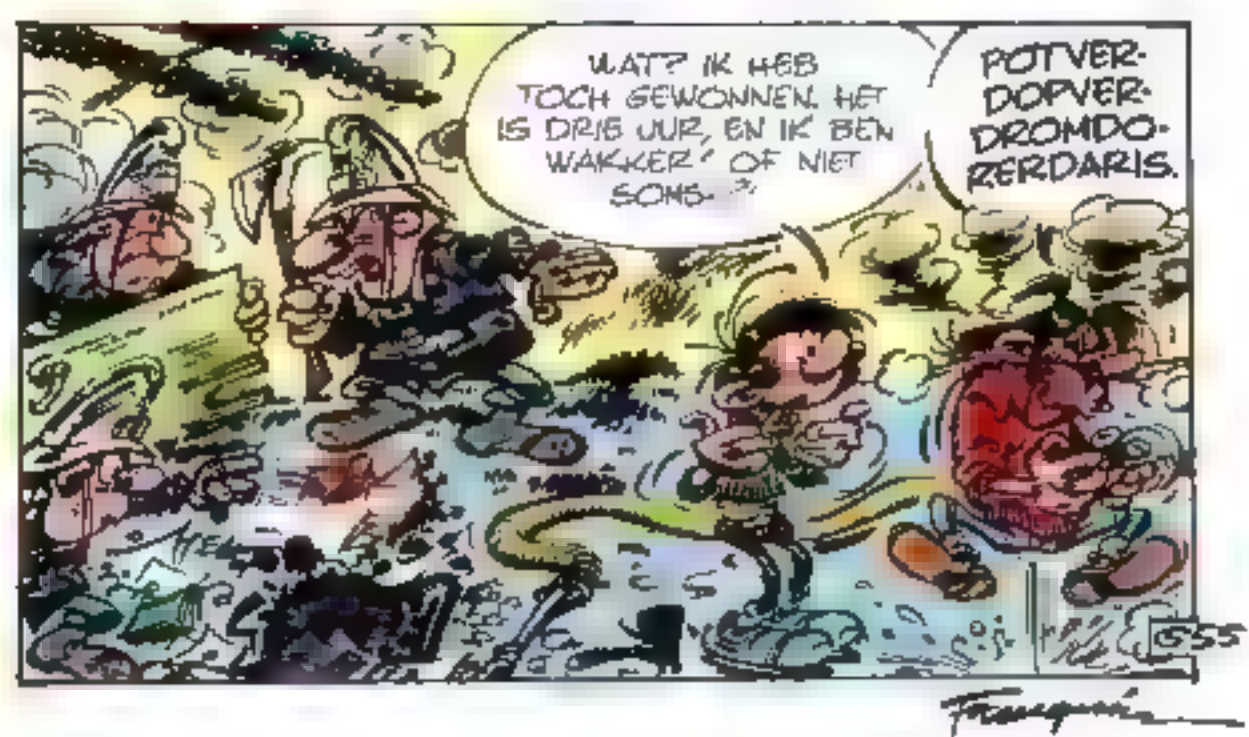
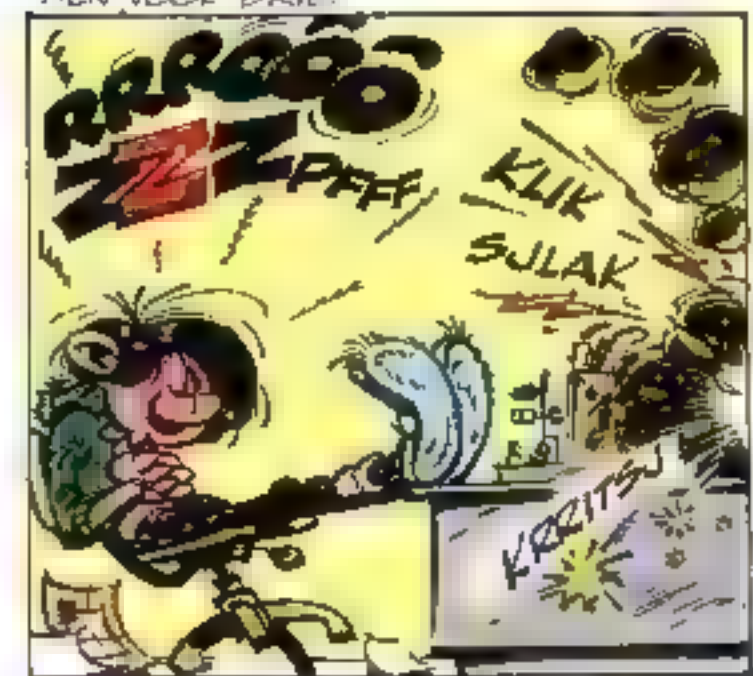
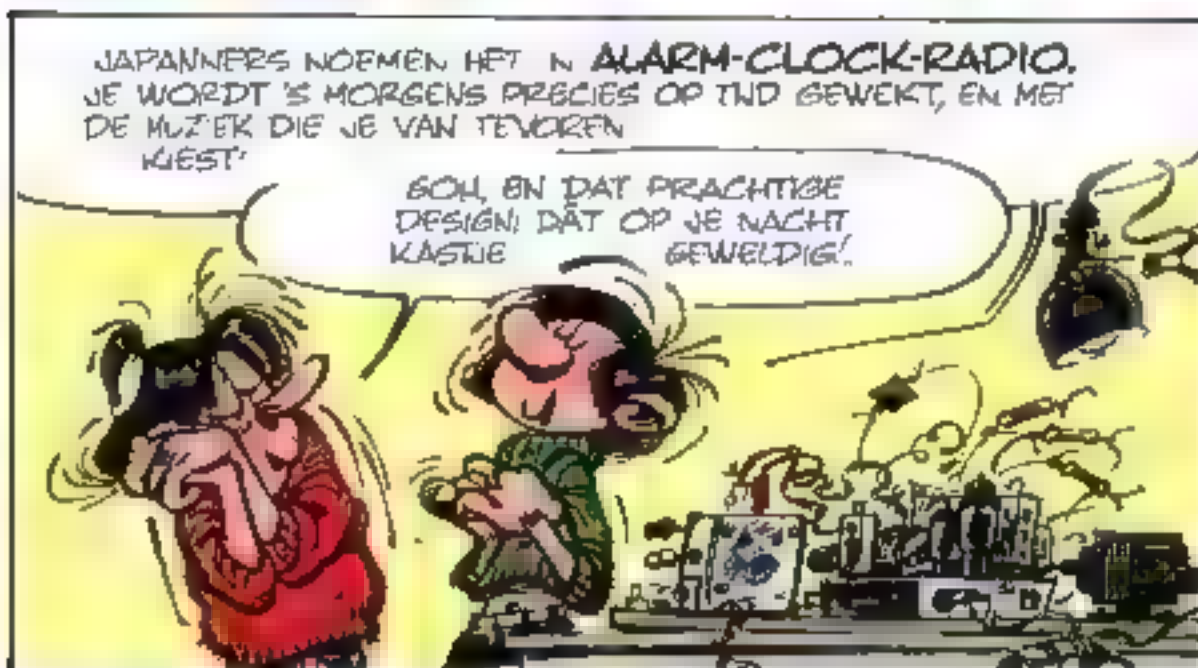

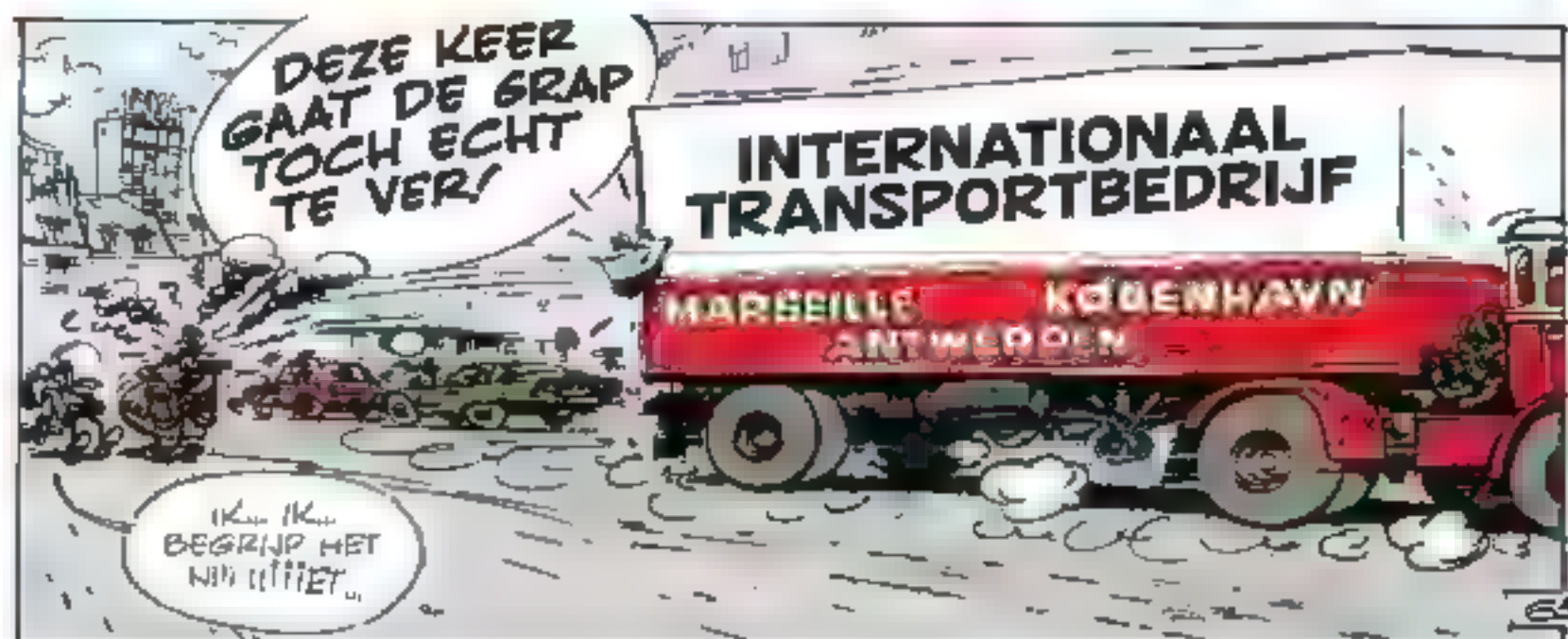
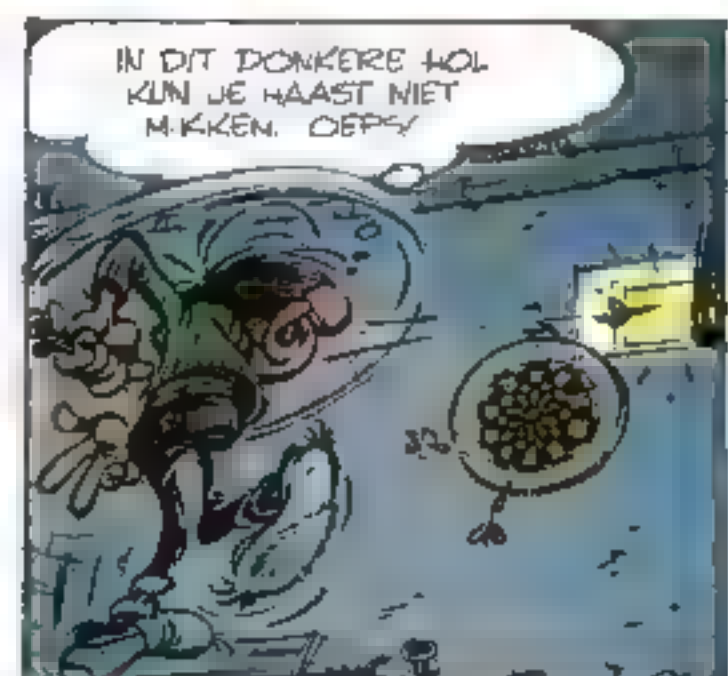
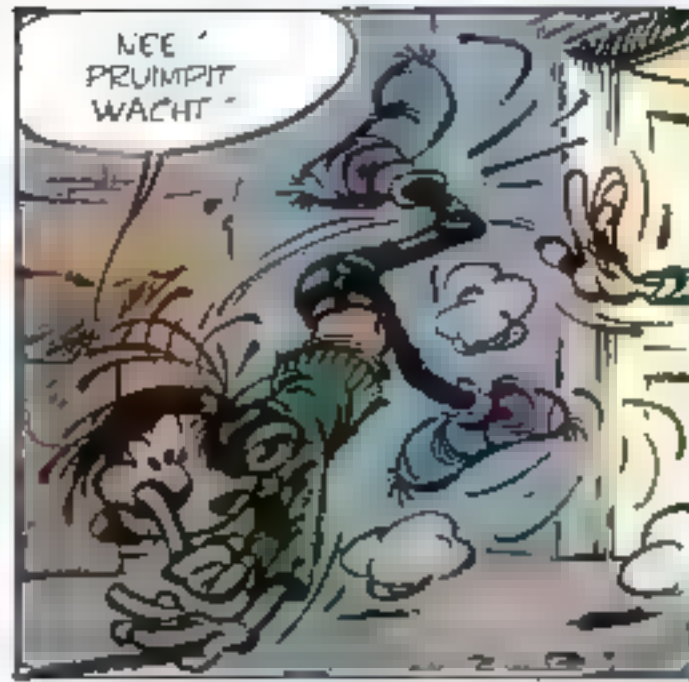

1000 ROBA-FRANQUIN

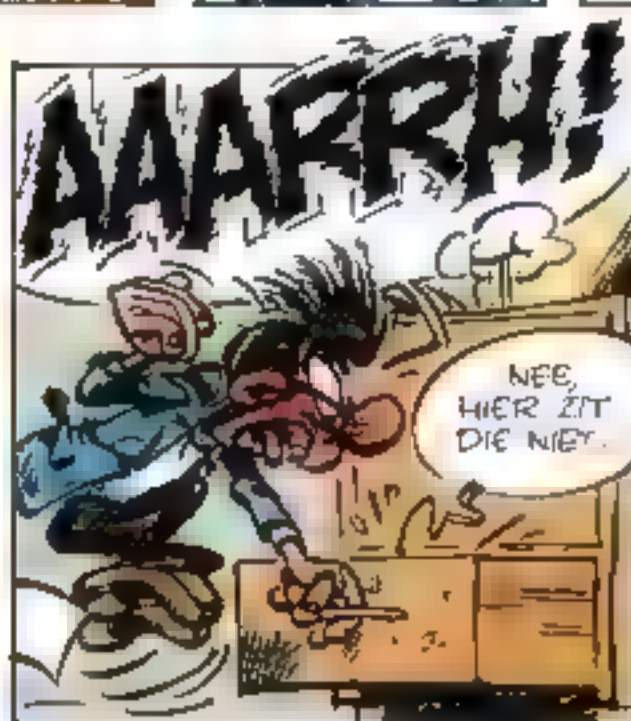
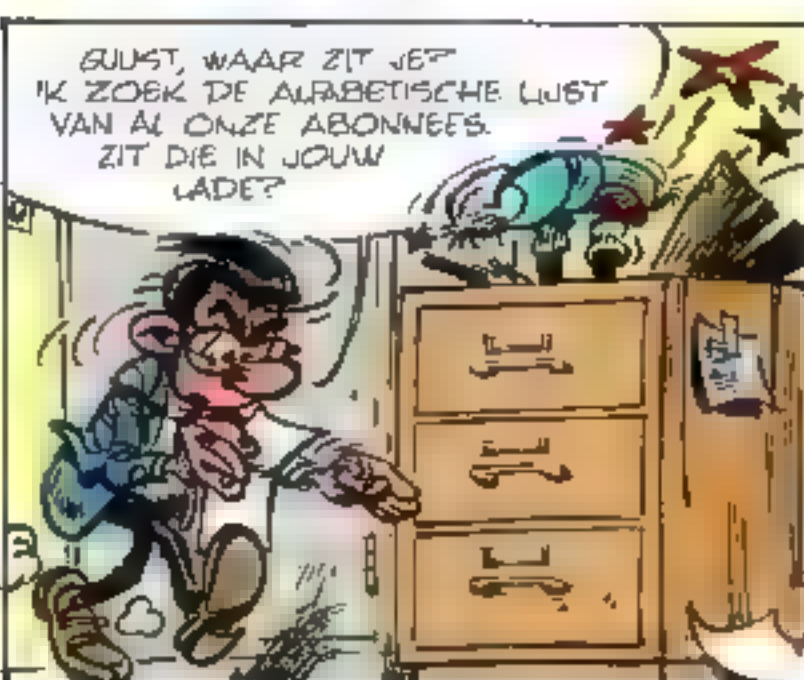

Franquin

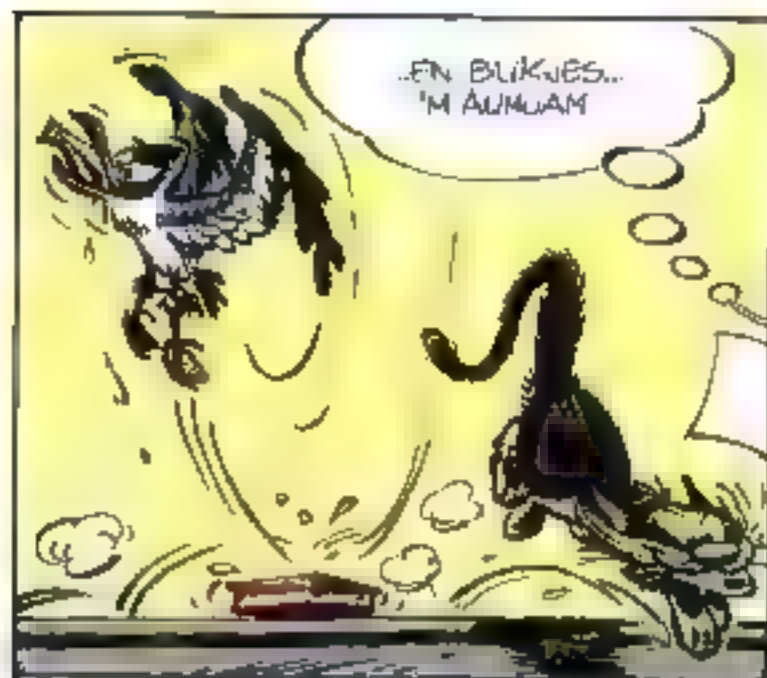
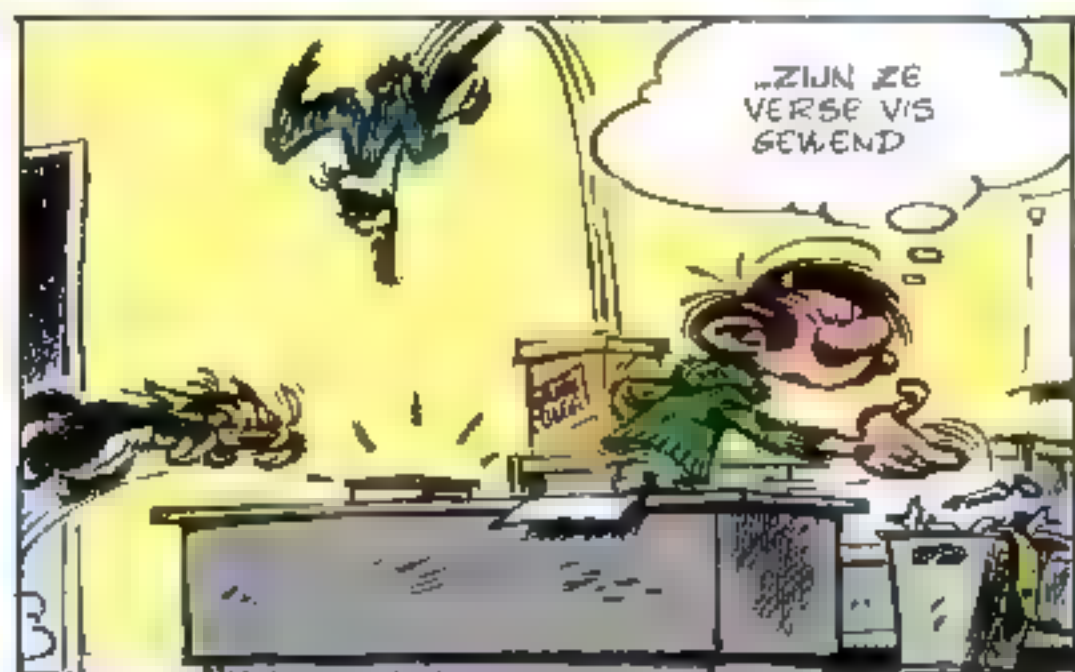
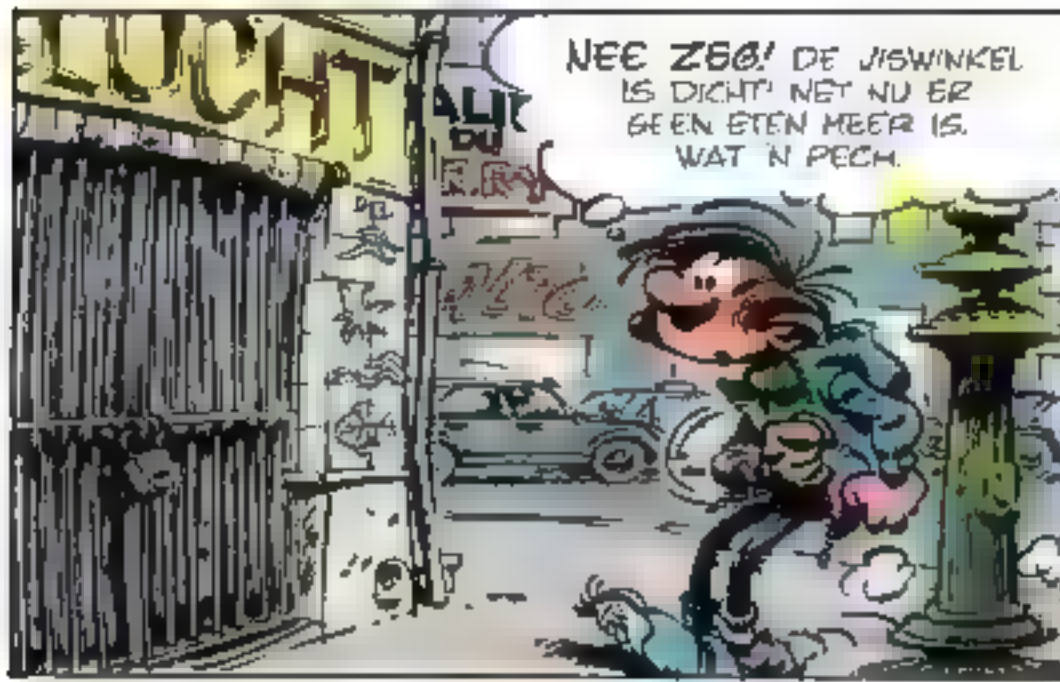
Frankie DEE: 5481

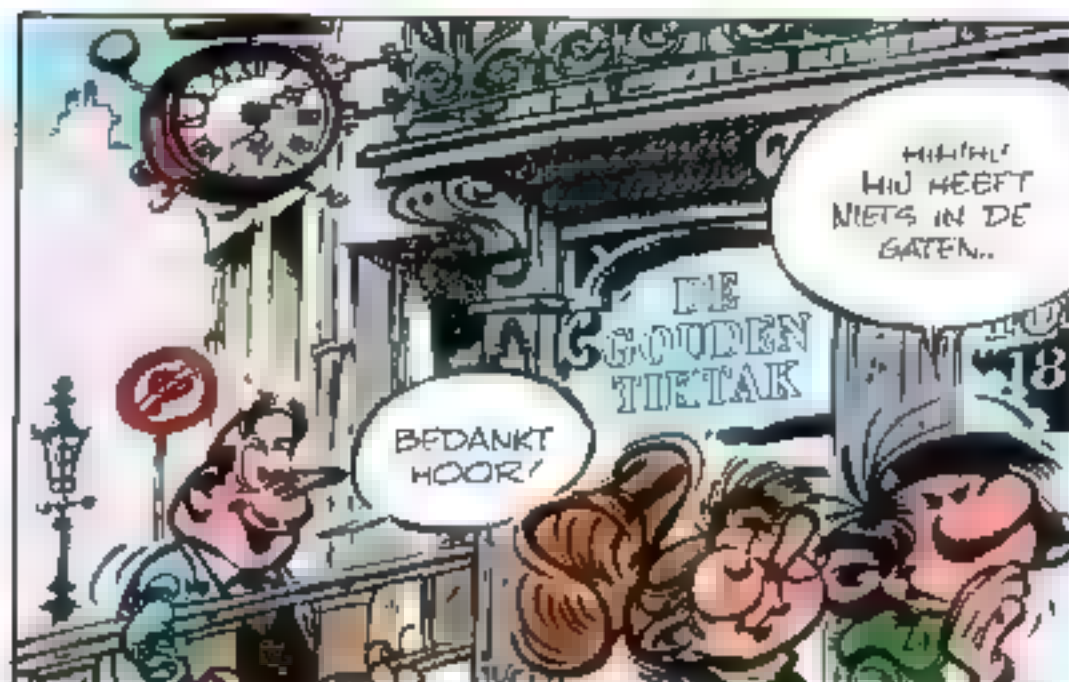
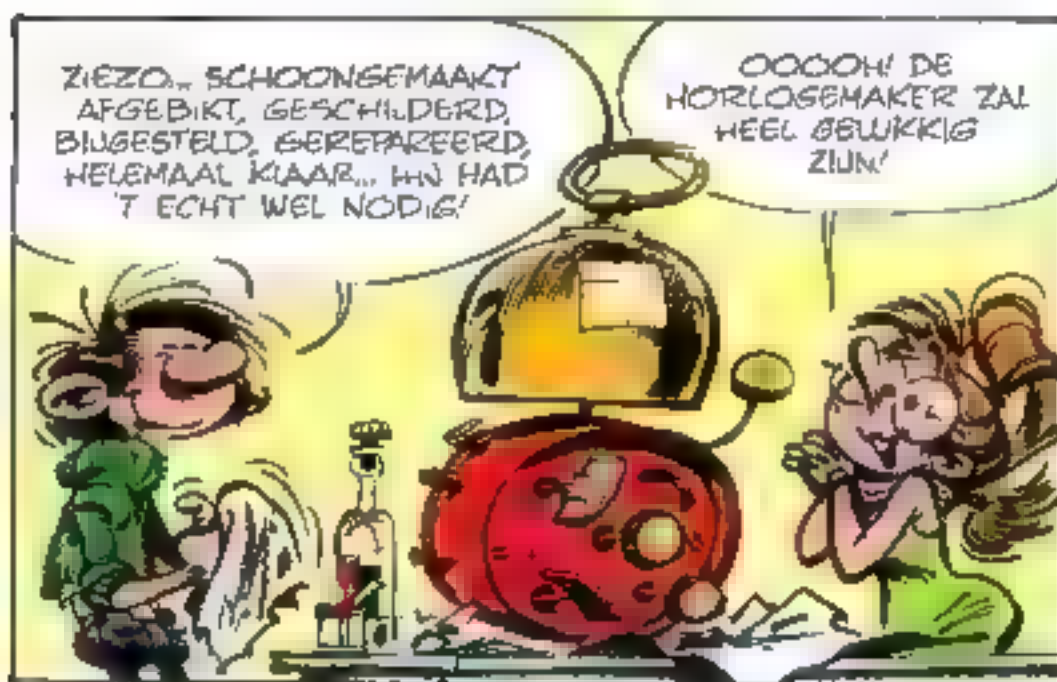
657

Franquière

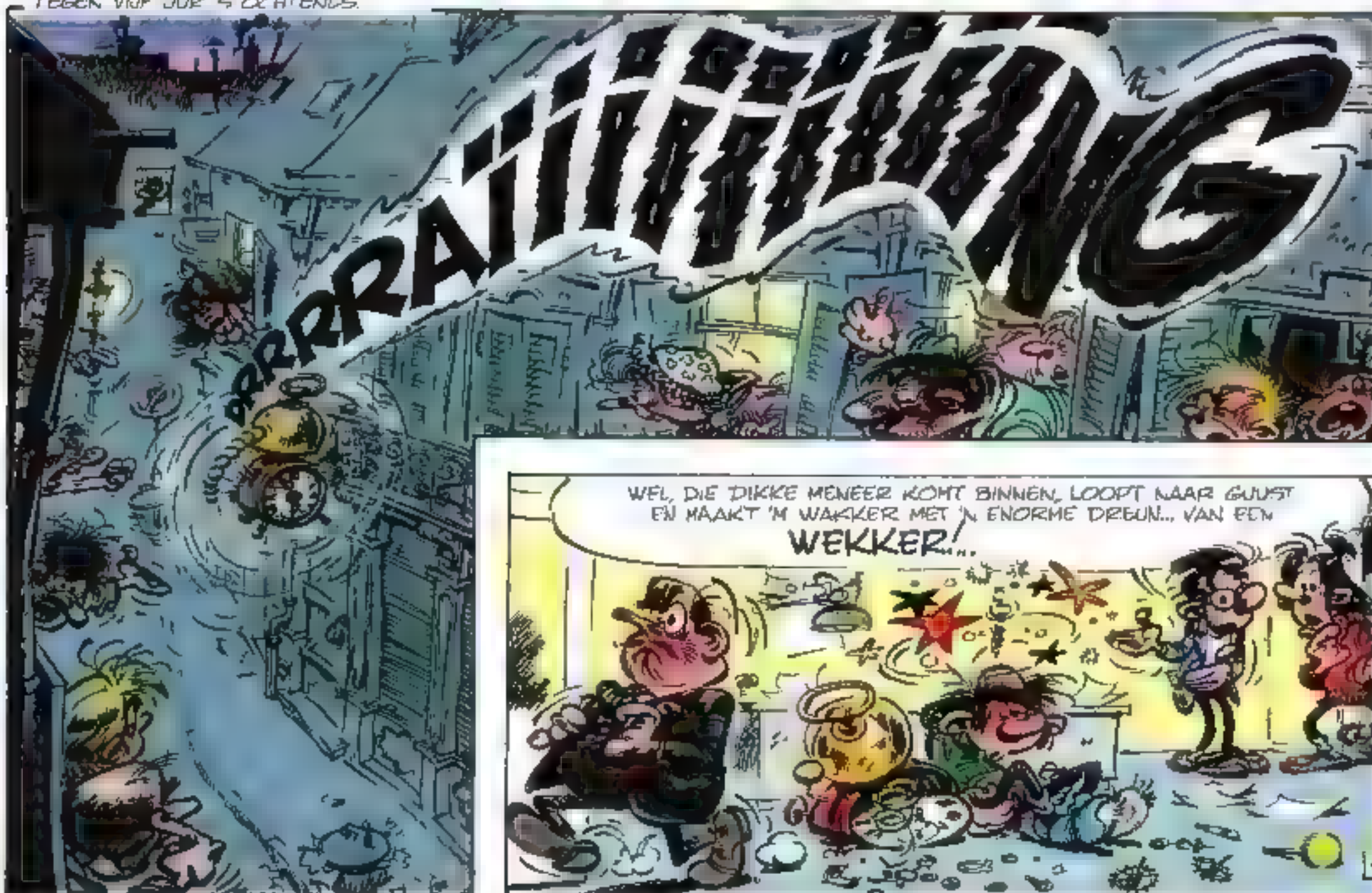

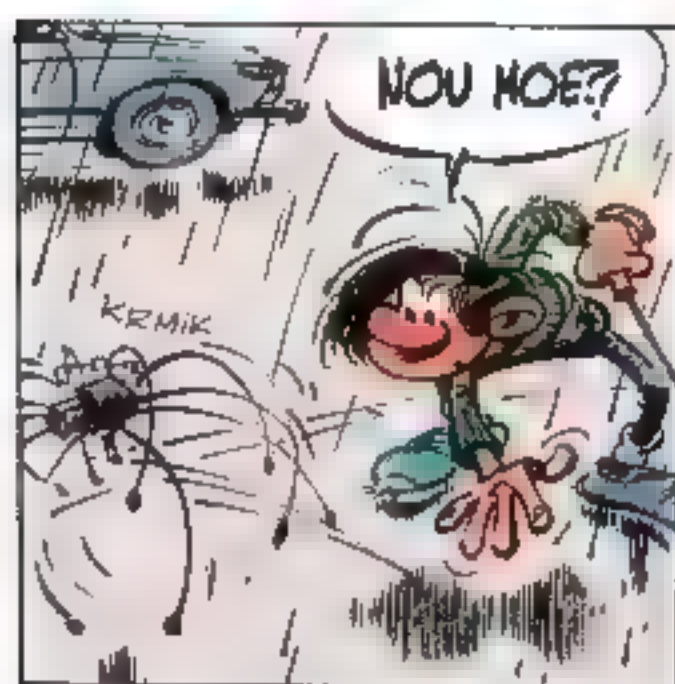
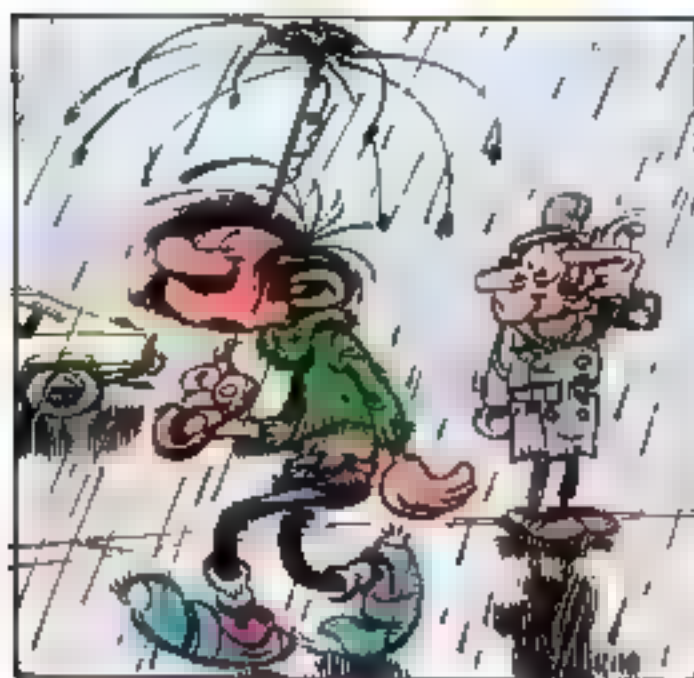
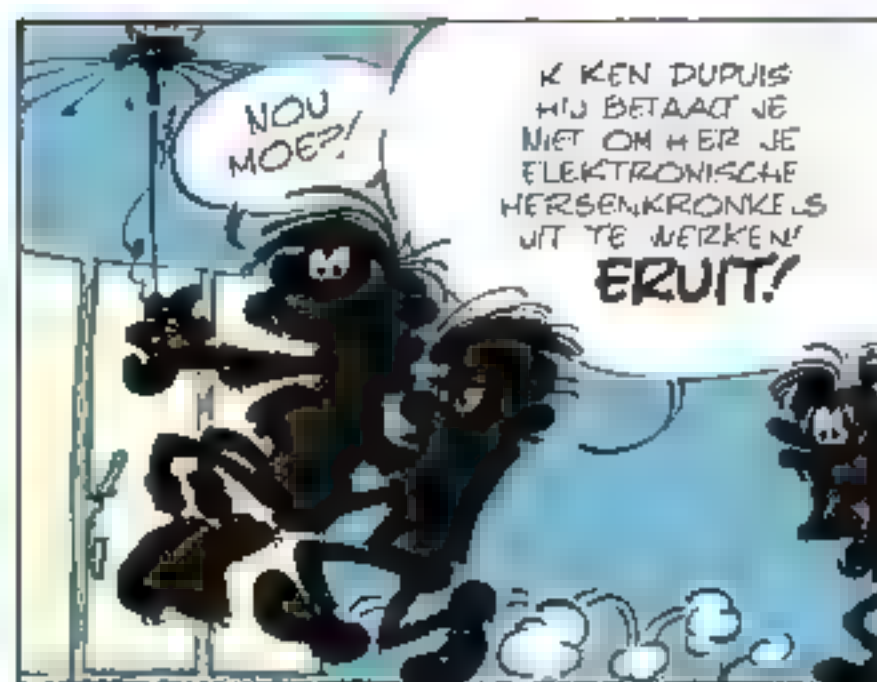
Fransje

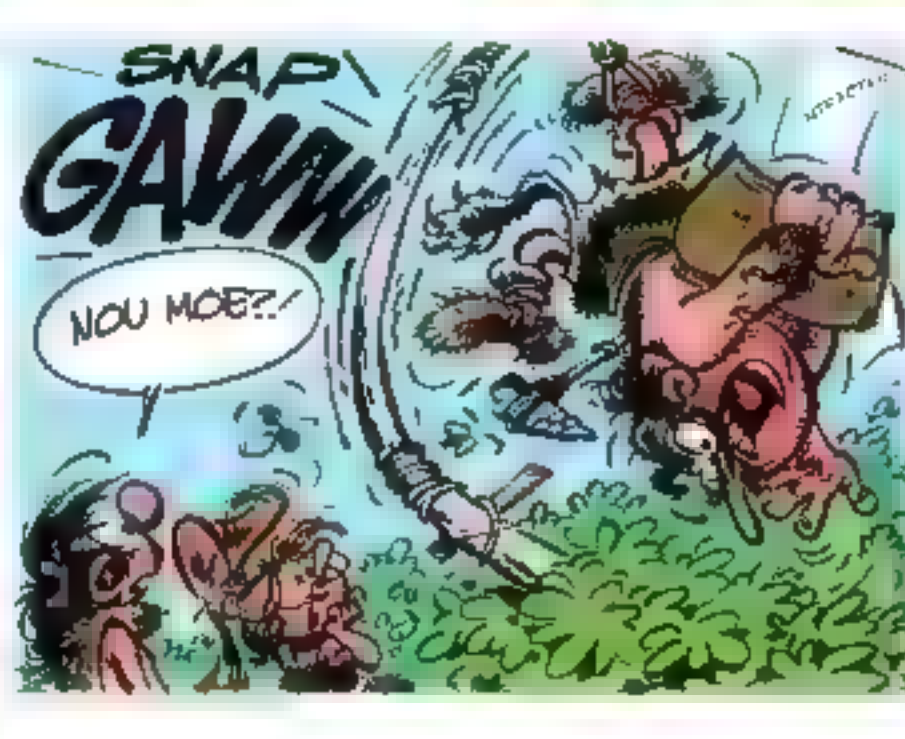
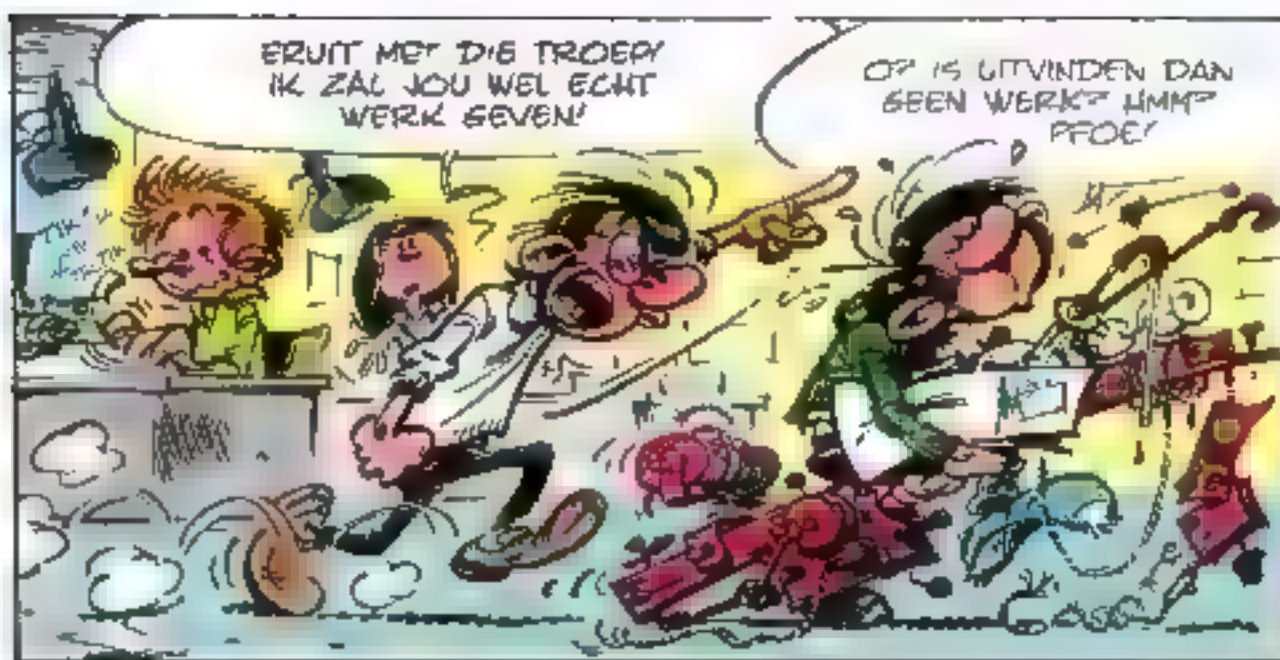
TEGEN VJF JUR 4 OCHTENDS.

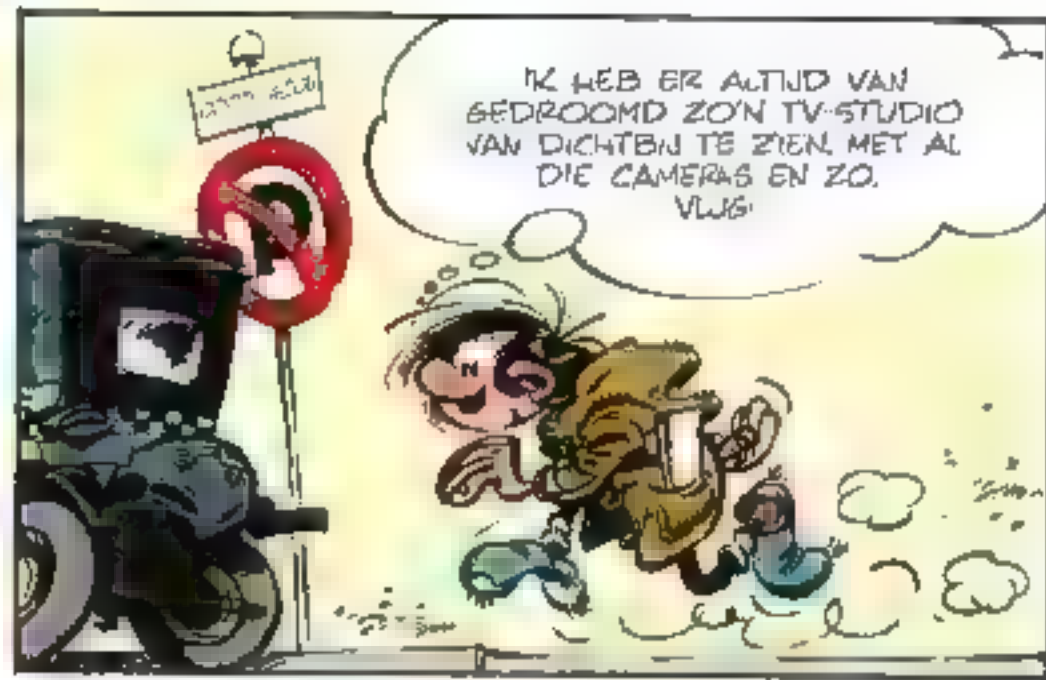
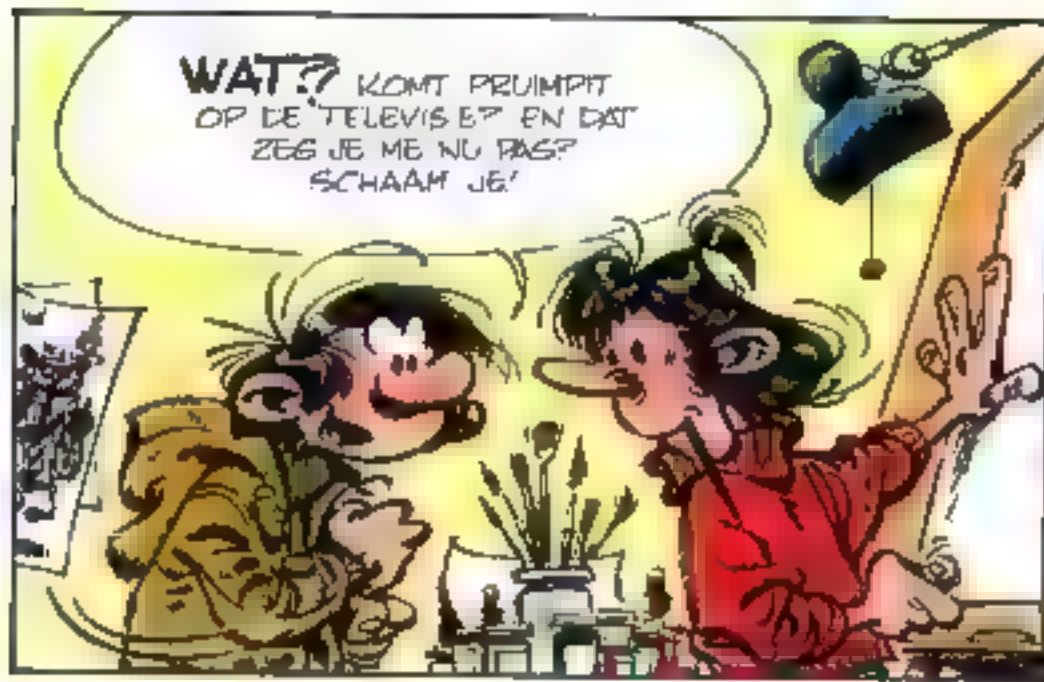
660
Fougerre

Frankie

Franky 662

Gastronomie op Rym

Guust kwam met veel drukte binnenstormen, plantte zijn elleboog op de tekentafel van Krasser (die nog net het potje Oostindische inkt kon redden) en ze.

« Moet je horen, Krasser. Ik heb iets uitgevonden om vernieuwing te brengen in de kookkunst »

Juffrouw Jannie, die op dat moment de kamer binnenkwam, klapte in haar handen

« O, meneer Guust! Er is toch ook geen enkel gebied waarop u geen kei kent! »

« Zeg dat wel », vond Krasser. « De keuken van Guust is zeker geen kouwe pap »

« Luister », ging Guust verder, « ik vind dat koken een kunst is, net zoals gedichten maken, en dat je die twee kunsten kunt verenigen »

« Het vers van de kers? » vroeg Krasser zuurzoet. « De rollade-ballsade? Het sonnet met schapevet? »

« Welnee », antwoordde Guust. « Bij het formula voelt de dichter zich thuis. Of geen keuken zonder rijm, geen leven zonder rijm. Wat denk je bijvoorbeeld van

Boergondische slakjes
met mosterdkwakjes
en zuurkoolprakjes
op schuimgebakjes?

« Niet zo zwakjes », hijgde Krasser

« Ik heb nog heel wat andere me-nuutjes », zei Guust geestdriftig

Zalmata
met perenvula
en paprika

« Bwaau! »

« Met het volgende heb ik een pro-beempje », ging Guust verder. « Wat lijkt jou het lekkerste

Viepastei
met selderij
balkenbrij
en jam erbij

of

Jonge patrijs
met amandolspijs.
rauwe radijs
en vruchtenijs?

« Dodelspijs! » riep Krasser, die rond zijn neus nog wat bleek zag, maar verder al bleek wegtrok

En een heel aardig dessertje

Haringkaak
met koffteasmaak

Je rijmt maar raak! »

Nu was Guust helemaal niet meer te stoppen.

Kalfslapjes
met hartige hapjes
en appelflapjes

Pruimpit kwam binnen op het moment dat Guust het had over

Ossehaas
met spekvlada
en pindakaas

« Wat een dwaas!... » zei Pruimpit hoofdschuddend

« Een nieuwe uitvinding van Guust », legde Krasser hem uit. « Rijmen met calorieën! »

« Pruimpit, nu moet jij eens zeggen wat je van deze denkt », riep Guust.

Biefstuk tartaar
met kaviaar

« Raar! »

Ontgoocheld probeerde Guust het toen met.

Roerei
met leverpastei
in bessengelei

« Niks voor mij! »

« Jij hebt ook geen smaak », wees Guust hem terecht. « Maar dit hier, dat lust je zeker.

Een varkenspoot
met suikerhroud

« Ik schrik me dood! »

« Of voel je meer voor

Postelijn
met marsepijs
en bloemkool au gratin
met zilveruitjes in azijn?

« Mijn buik doet al pijn! »

« Rustig aan! We hebben ook nog
Gekookte snoek
met bitterkoek

« Wat 'n vloek! »

Maar het was onmogelijk Guust te laten ophouden. Hij ratelde nu door ondanks de opmerkingen van de zleke Krasser en de doodsbleke Pruimpit

Gefarceerde tomaat
met advocaat
en borstplaat
met anjarsaad

« Je maakt ons kwaad! »

Varkenscarbonade
met citronnade

« Ik zou 't je niet raden! »

Een kaasplakje
met 'n fladderacje
en 'n gesuikerd lauriertakje
met een cognacje

« Guust, ik pak je! »

Blauwgekaakte forel
met fricadel
en caramel

« Komt dat uit de hel? »

Guust was nog lang niet klaar met zijn receptenlijst, maar juffrouw Jannie onderbrak hem

« Ik geloof dat meneer Pruimpit en meneer Krasser zich niet erg lekker voelen, meneer Guust... Kijk eens naar hun handen! Ze beven als rieten... »

« Van het genieten! » knikte Guust

« Als je bedenkt »

Een oscroquet
met aardbetensorbet,
kalfskotelet
en een omelet

« Je hebt me K. O. gezet », fluisterde Krasser

« Laat ik je dan even opkikkeren

Smeuige kluij
met gefarceerde duif
en 'n geconijste druif
en 'n tournedox
en kaasdomino's

en daarna

Parmesaan
met zaffraan

« Hoor 'ns aan! »

« Ik heb nog heel wat meer te bieden

Een varkenscarbonade
met 'n haringalsatje

« Ik val van m'n graatje! »

« Jullie hebben altijd van die onmogelijke opmerkingen. Nooit tevreden zijn jullie, daarom zie je er ook zo slecht uit », zei Guust. « Ik smelt gewoon weg als ik denk aan »

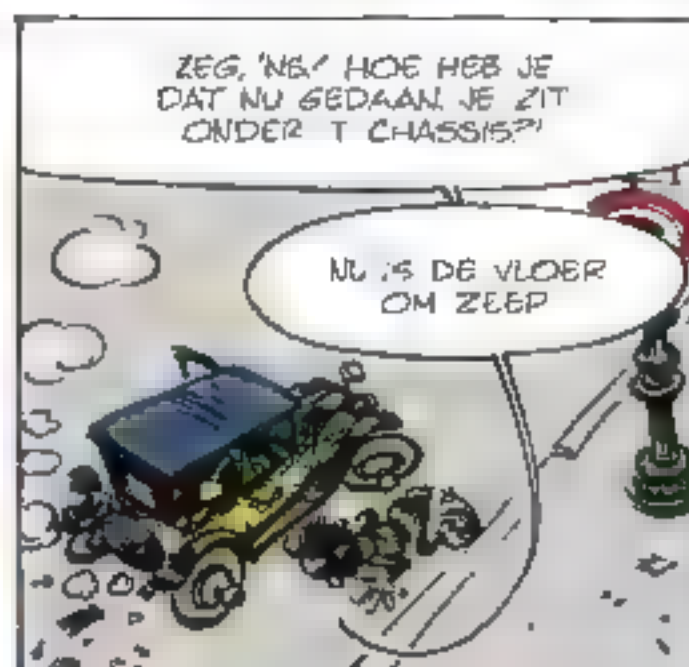
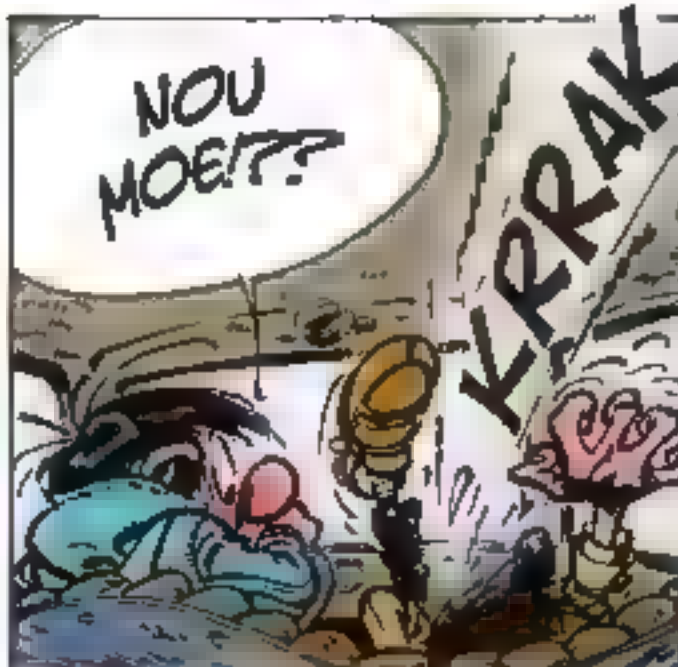
Kastonjepuree
met kaasoufflé,
appelcareae
met crème panachée,
hachée,
feuilletée,
soesjes met pâté
en haringfilet

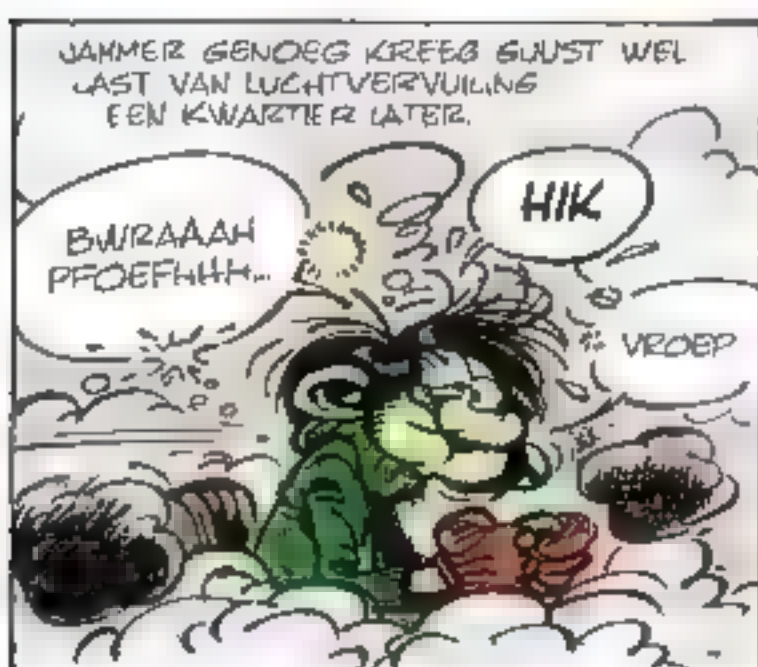
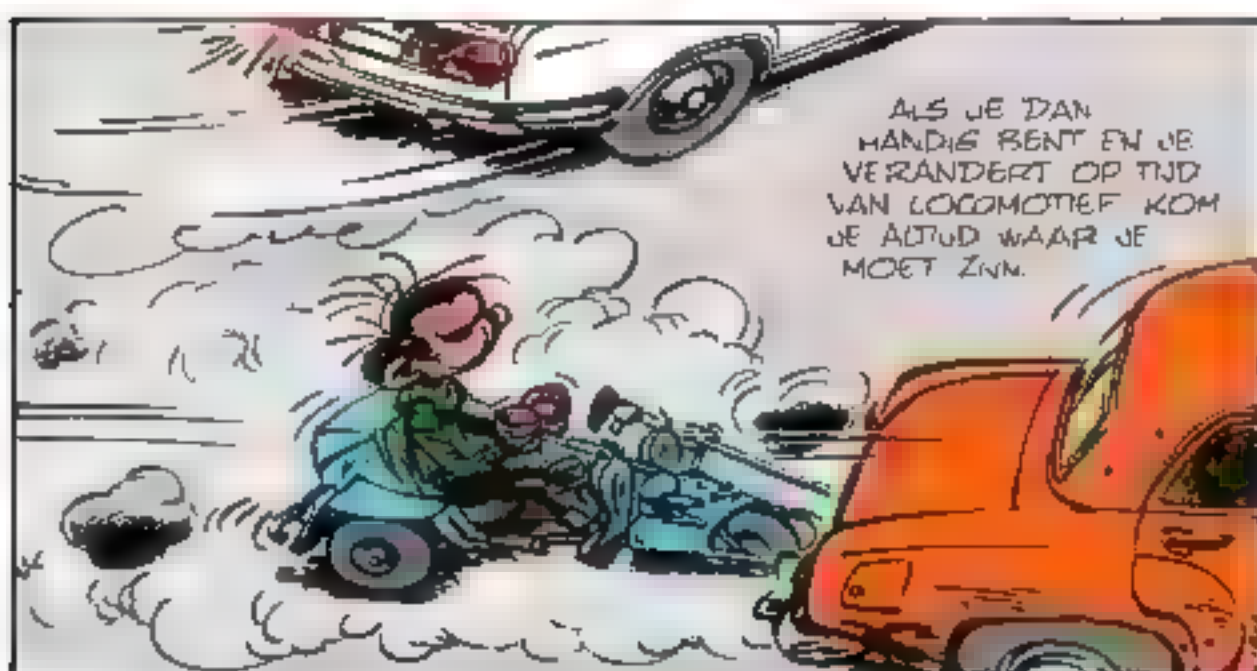
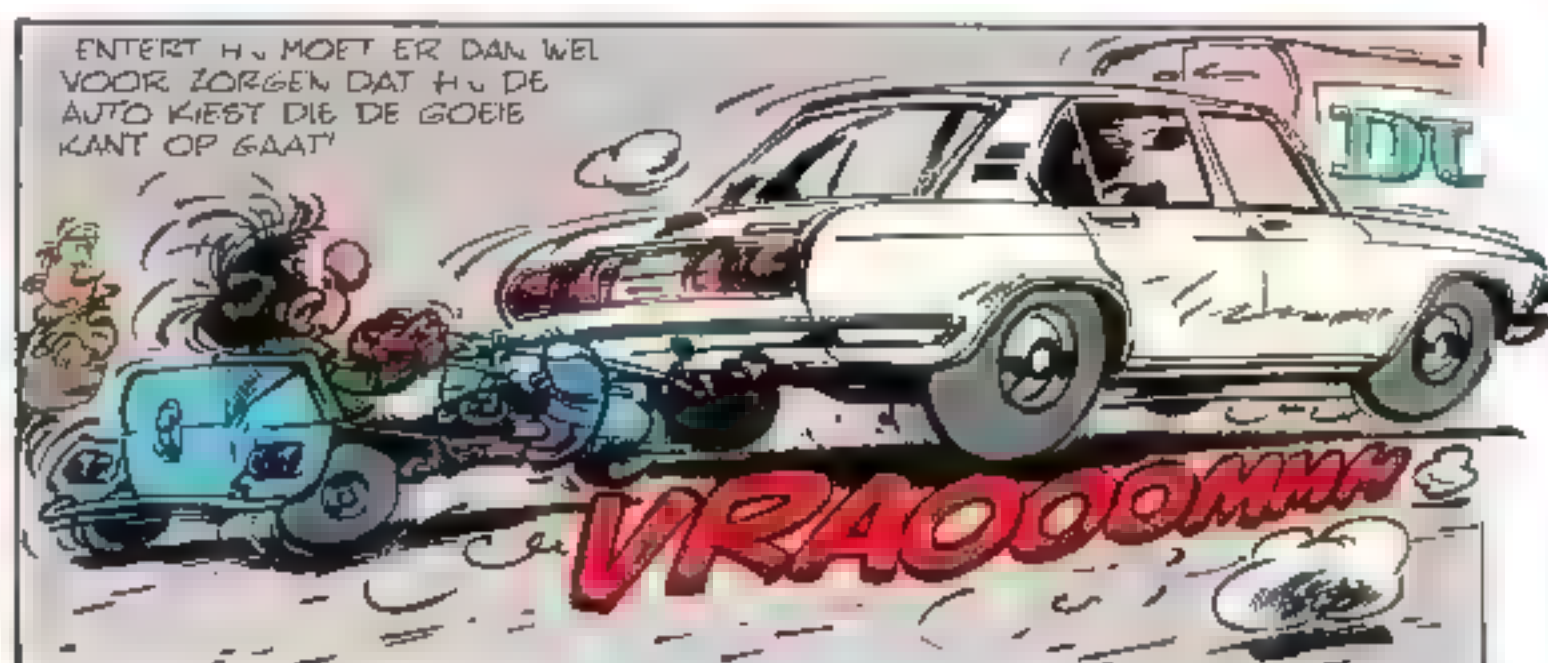
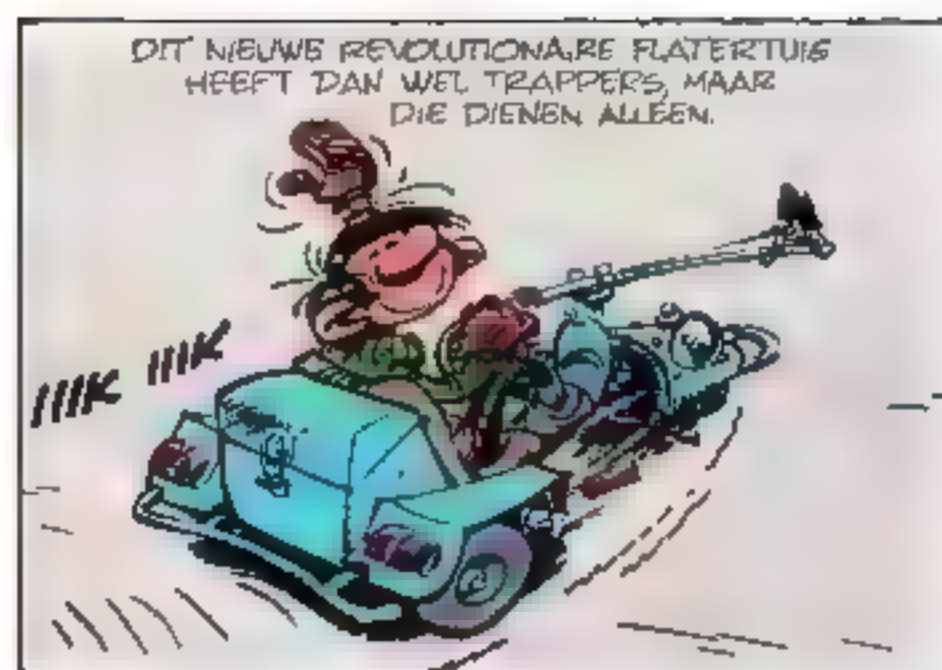
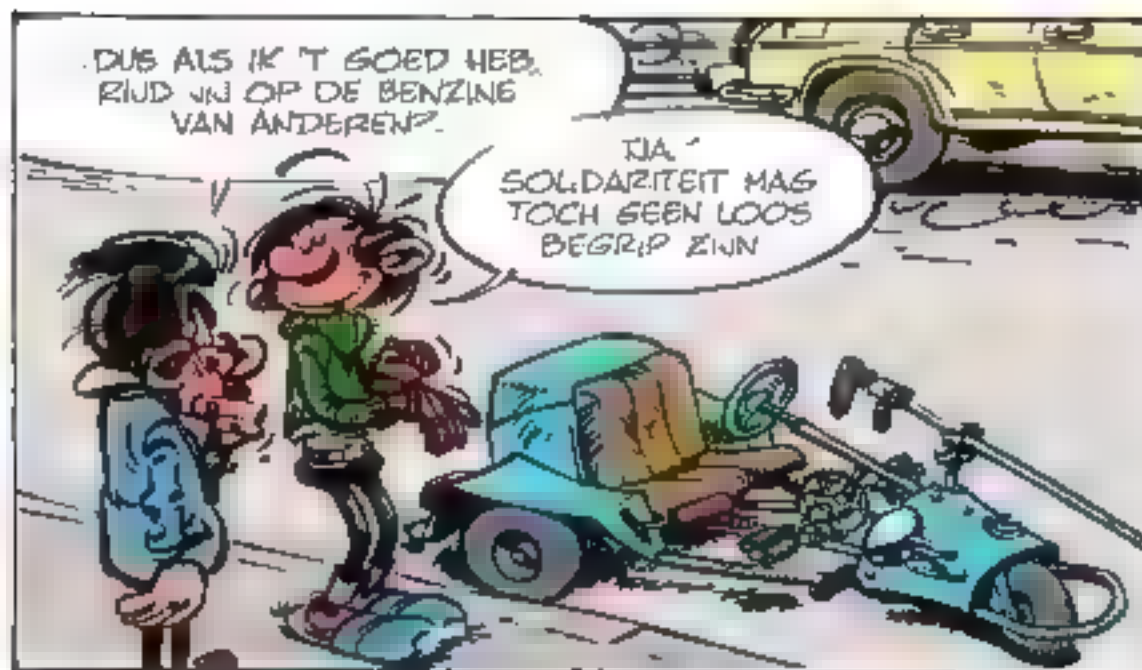
« Nee Nee »

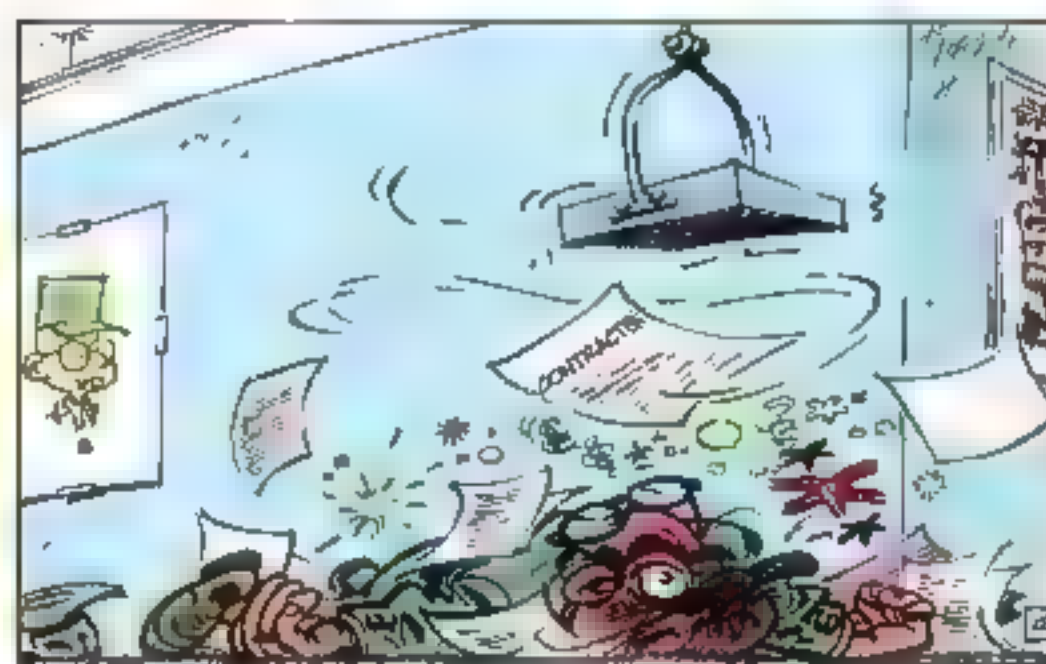
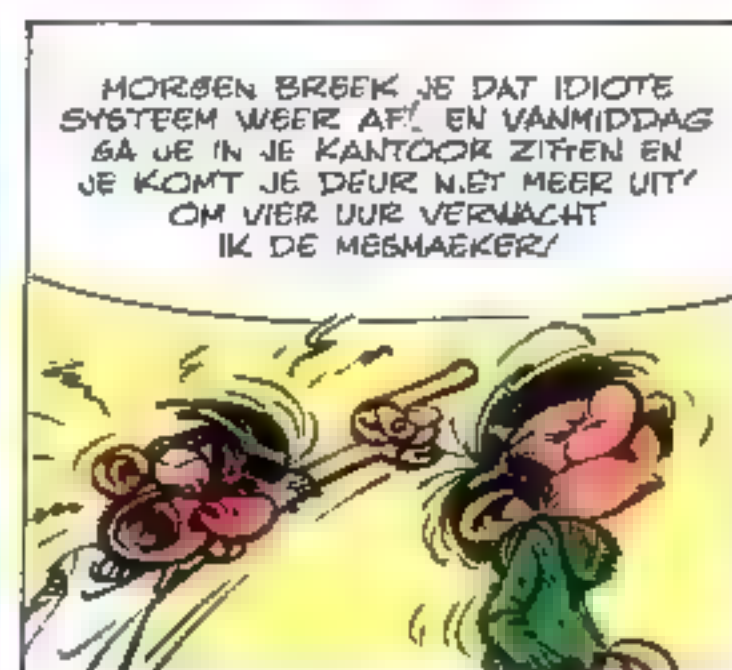
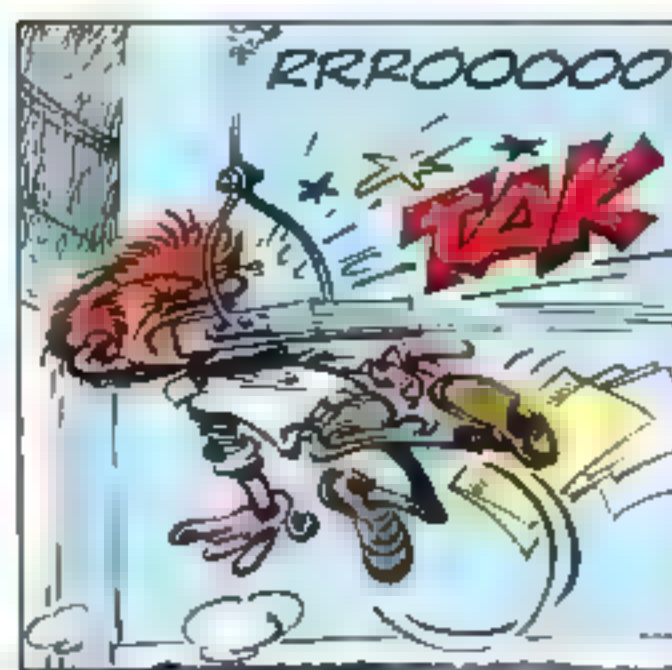
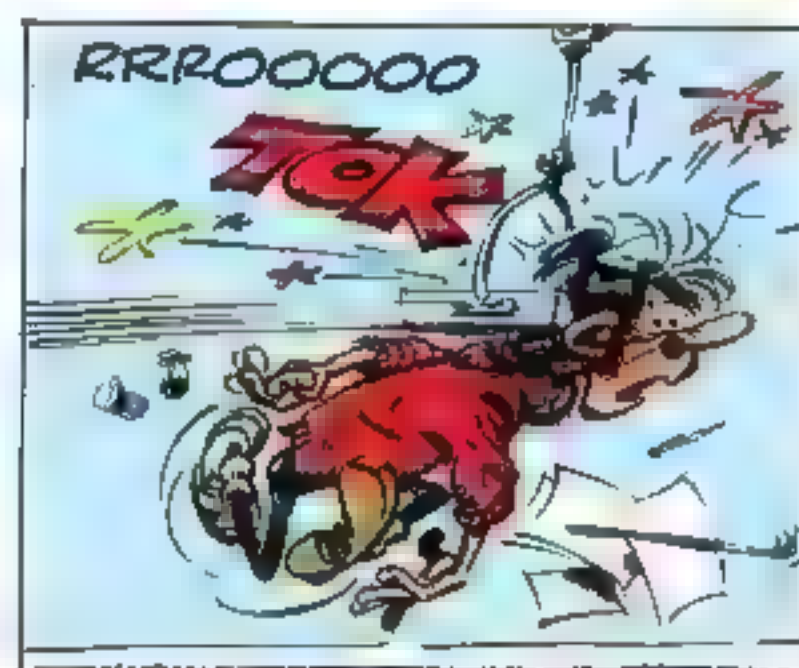
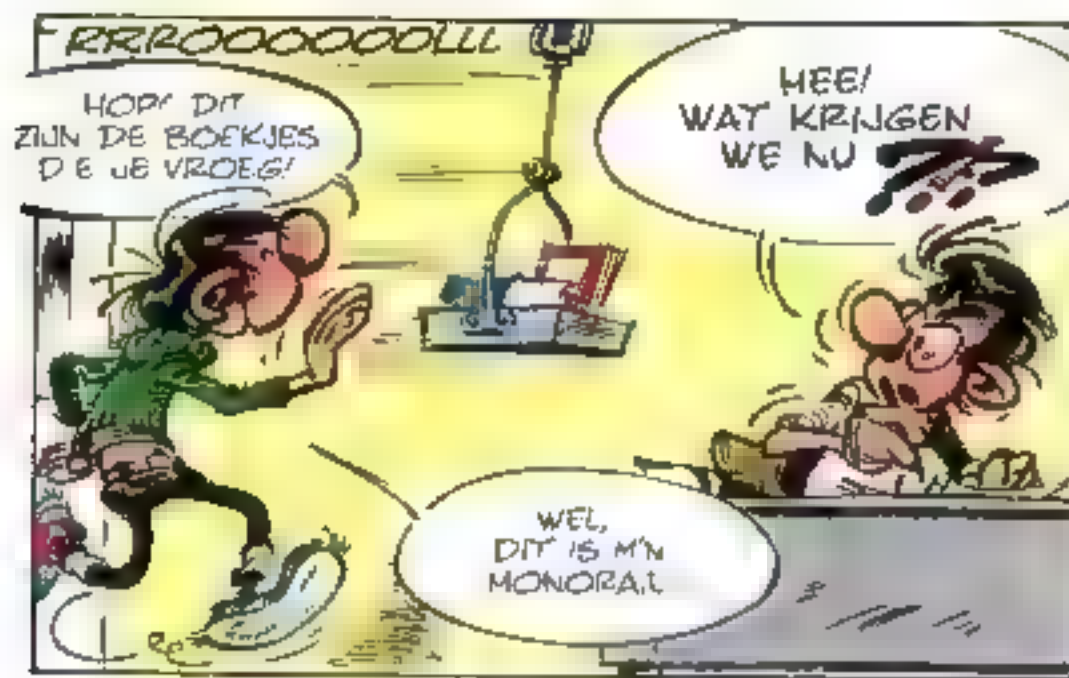
Krasser en Pruimpit hebben die dag niet meer gegeten. Guust, die nog belegde broodjes in voorraad had waar we liever over zullen zwijgen — we willen de lezers niet miselijk maken — had het laatste woord.

« Geen honger, hé? En dat durft dan nog te zeggen dat de dichtkunst geen magen vult! »

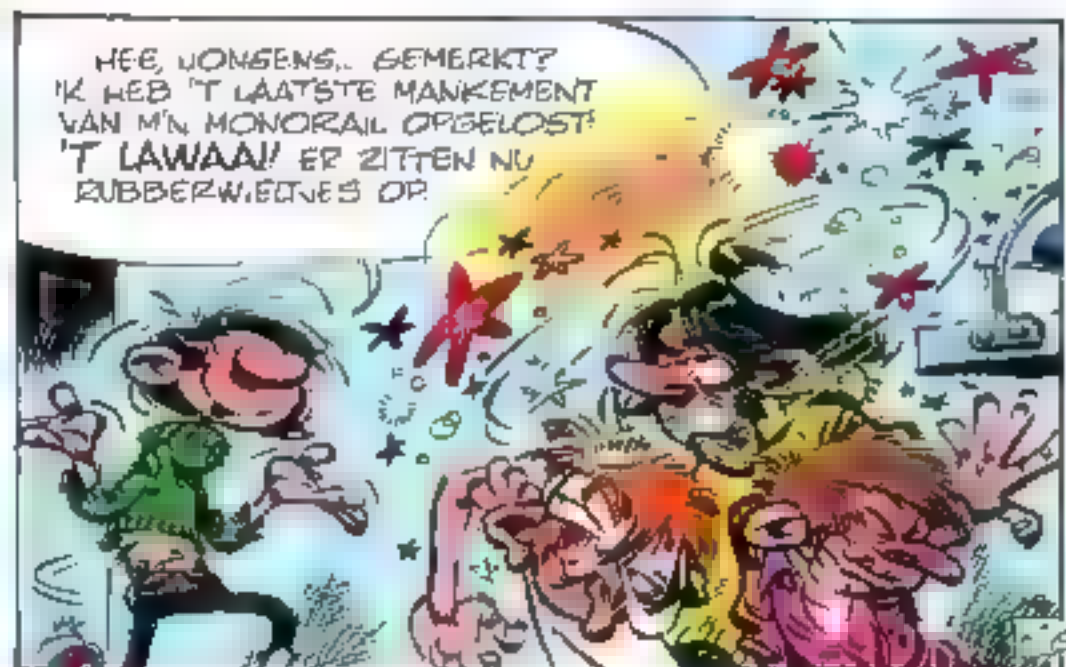
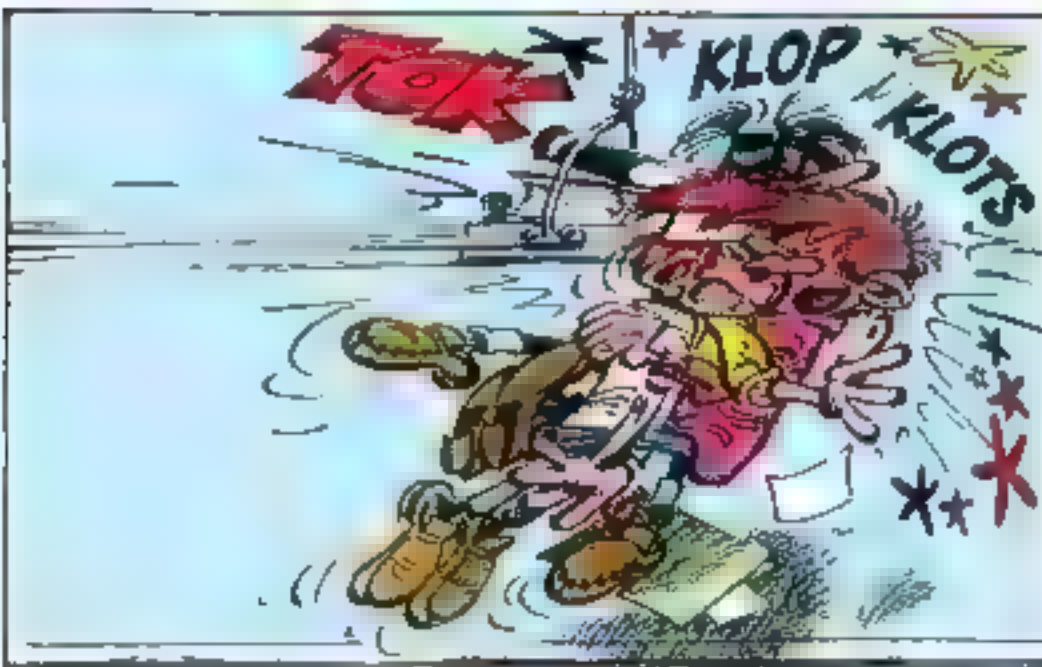
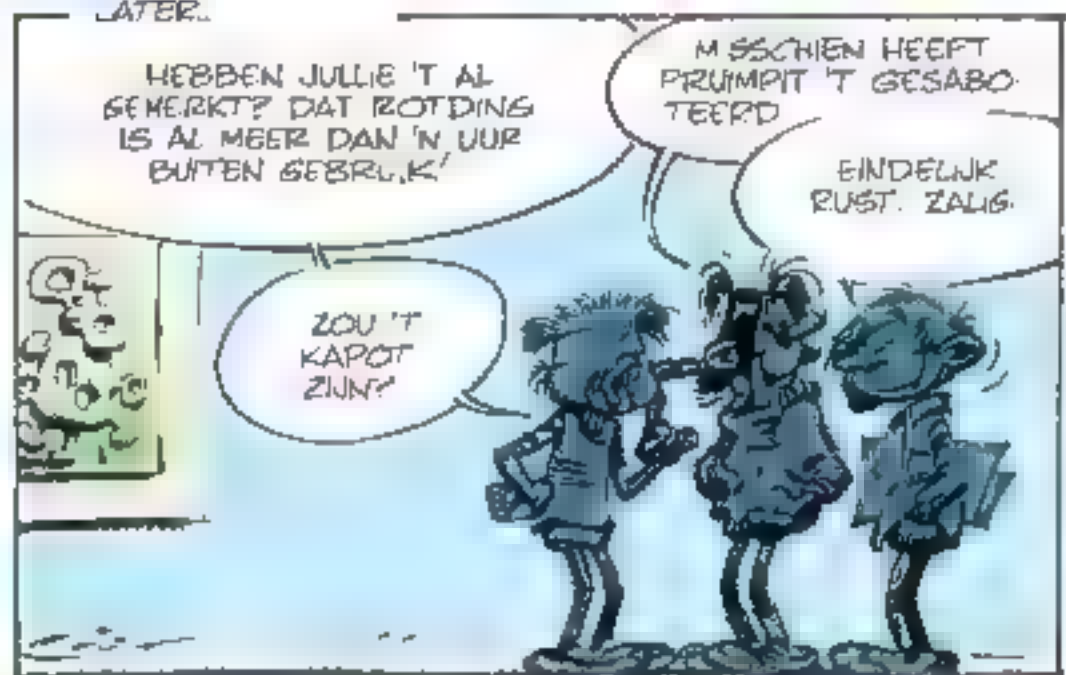
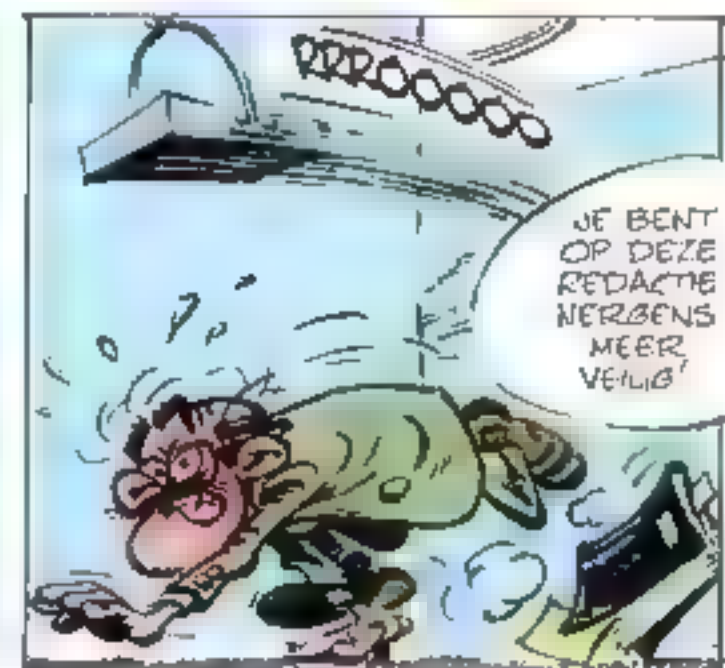
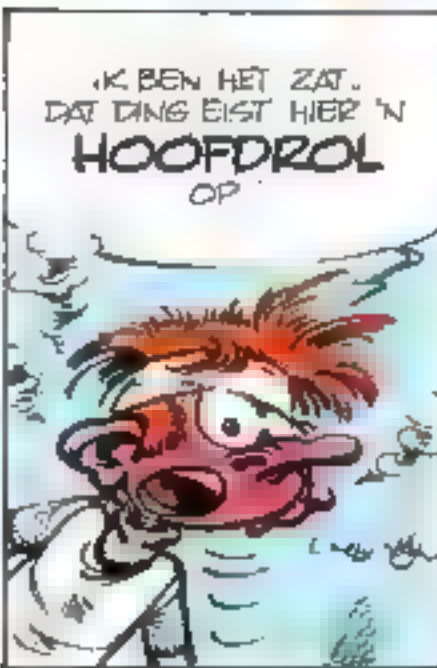

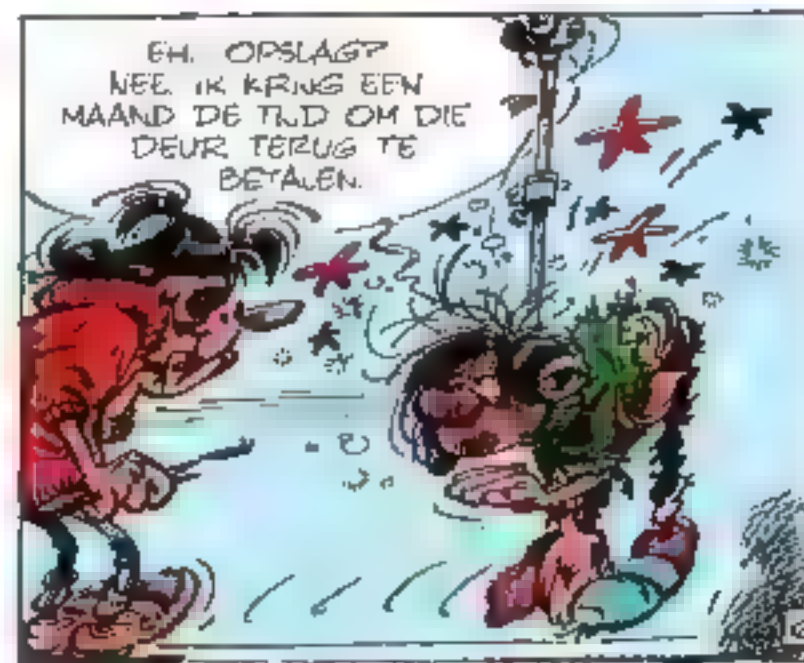
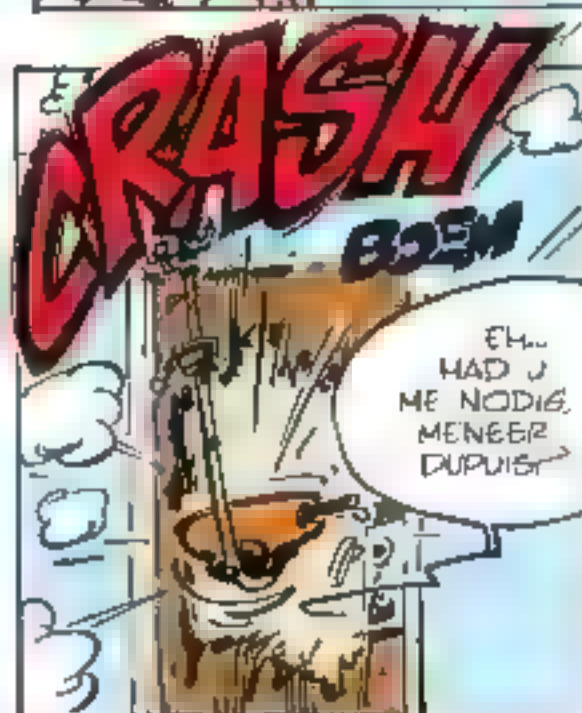
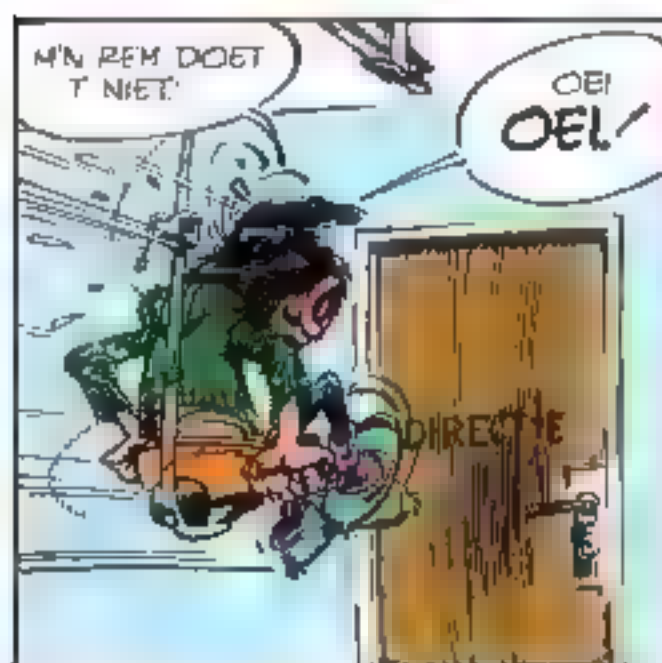
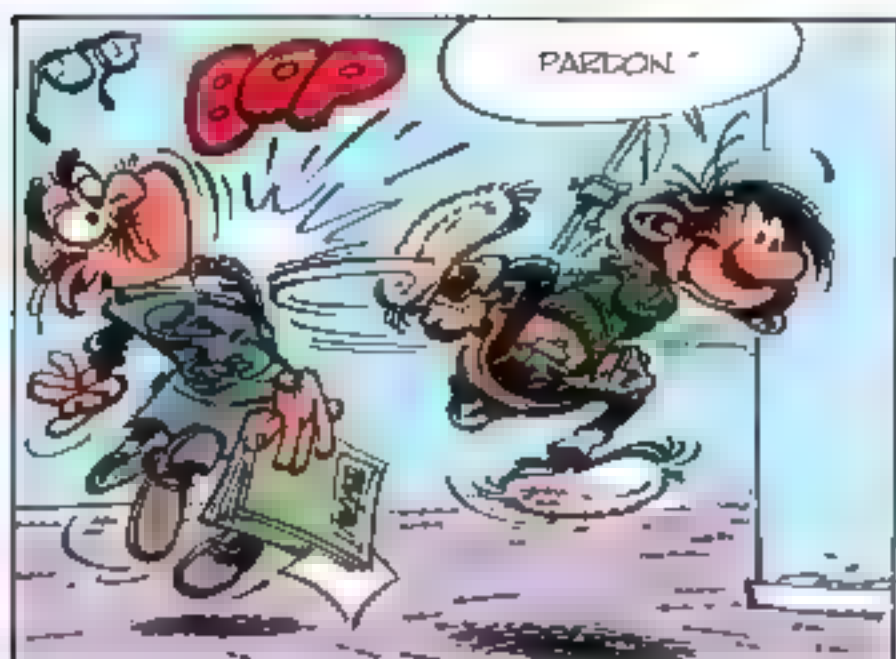
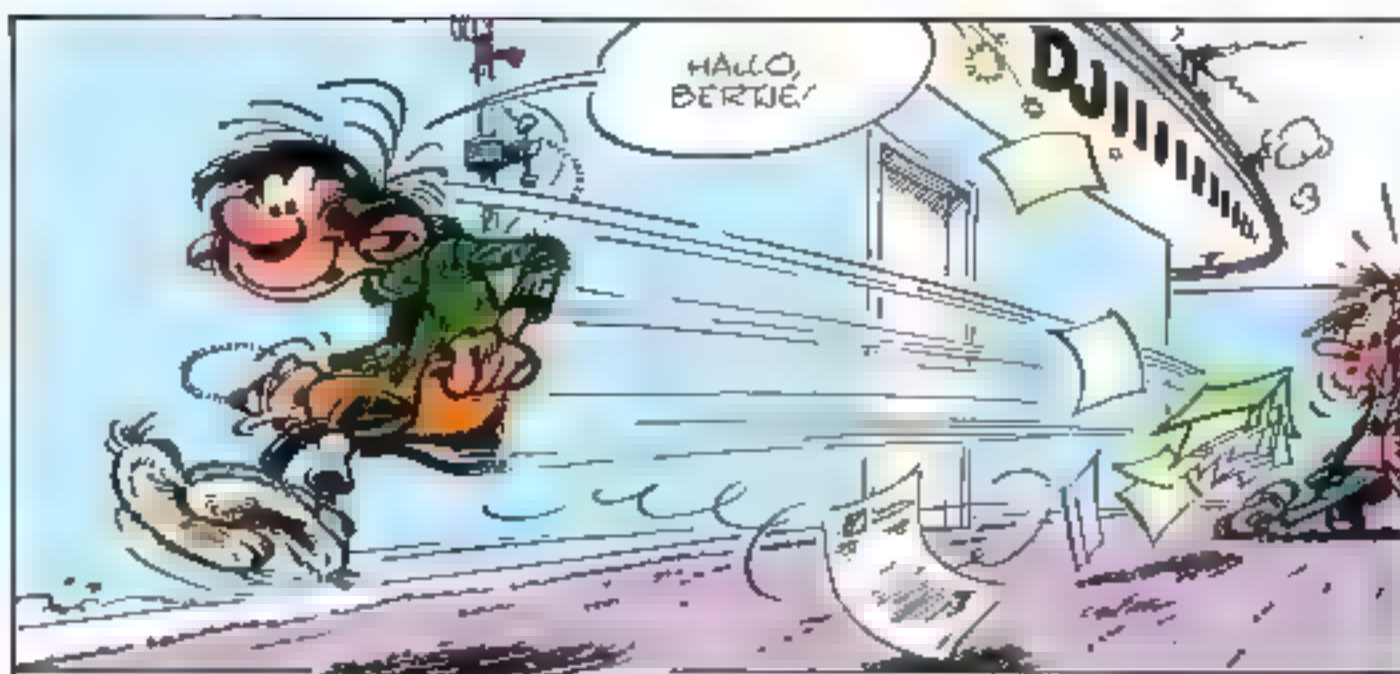

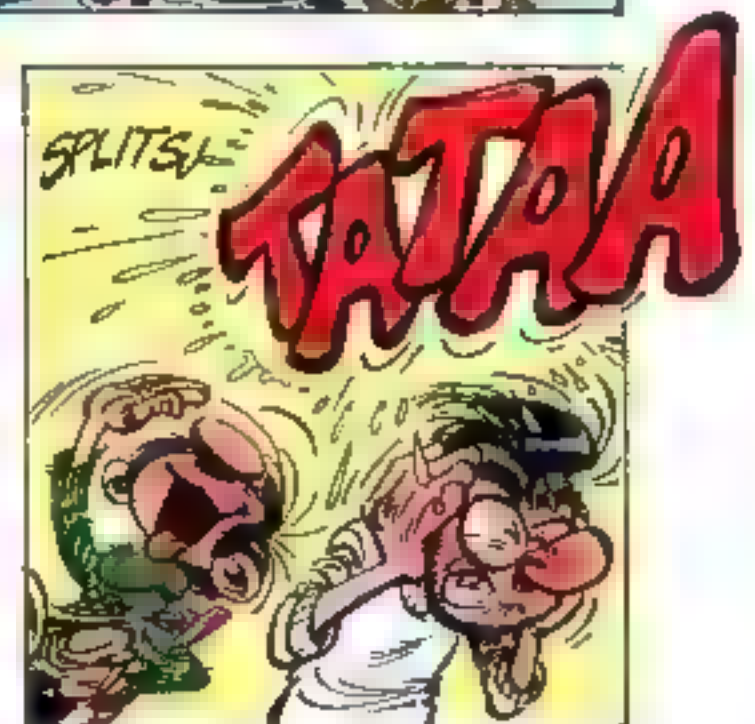
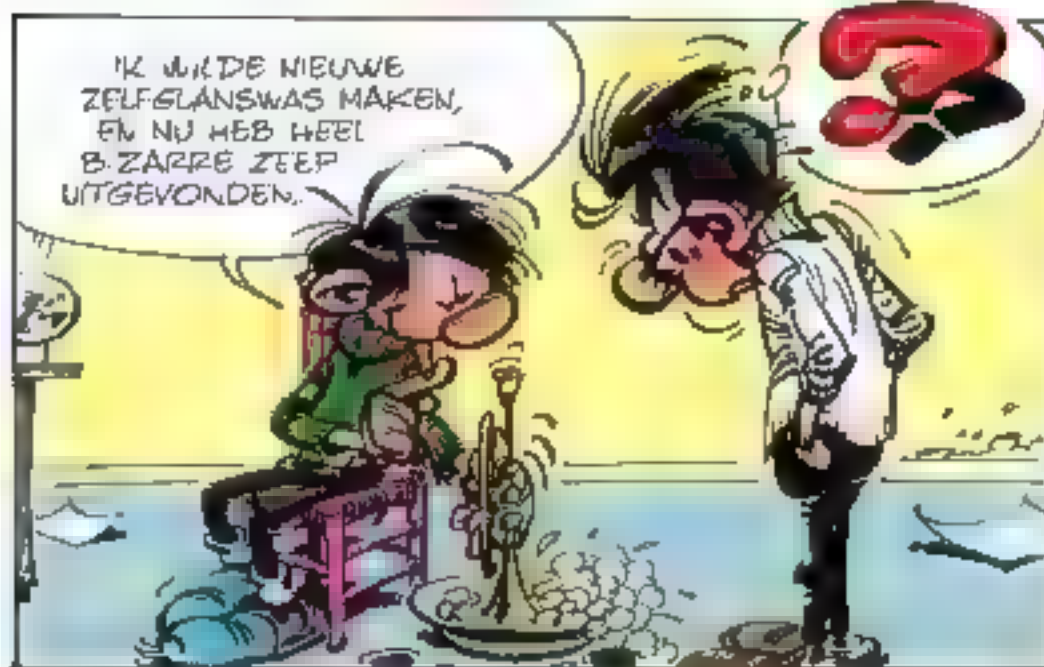
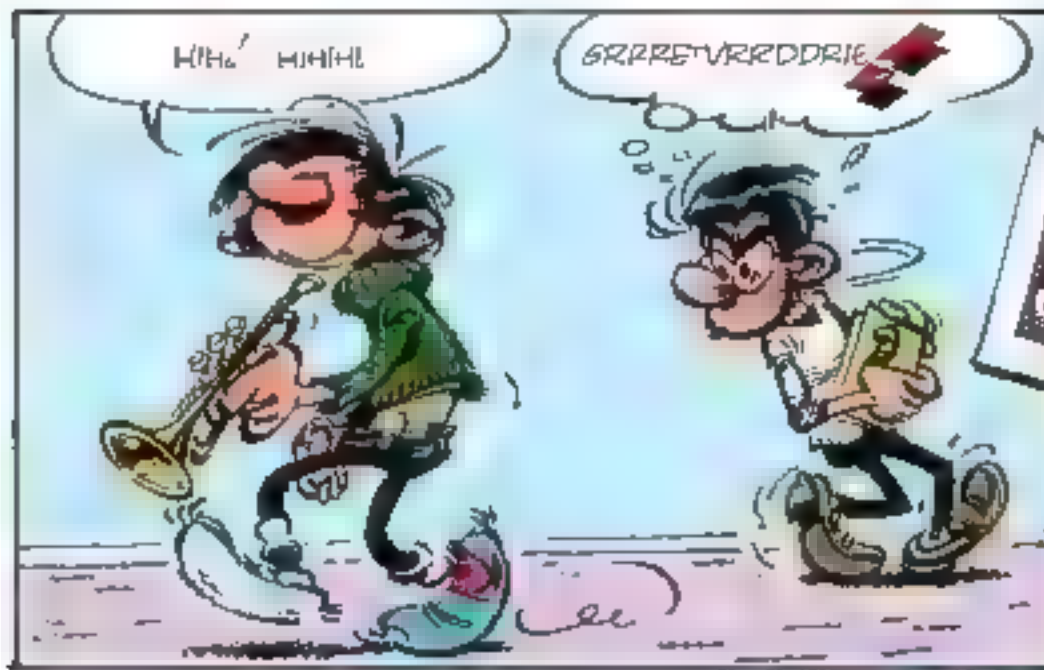
Francois J. J. J.

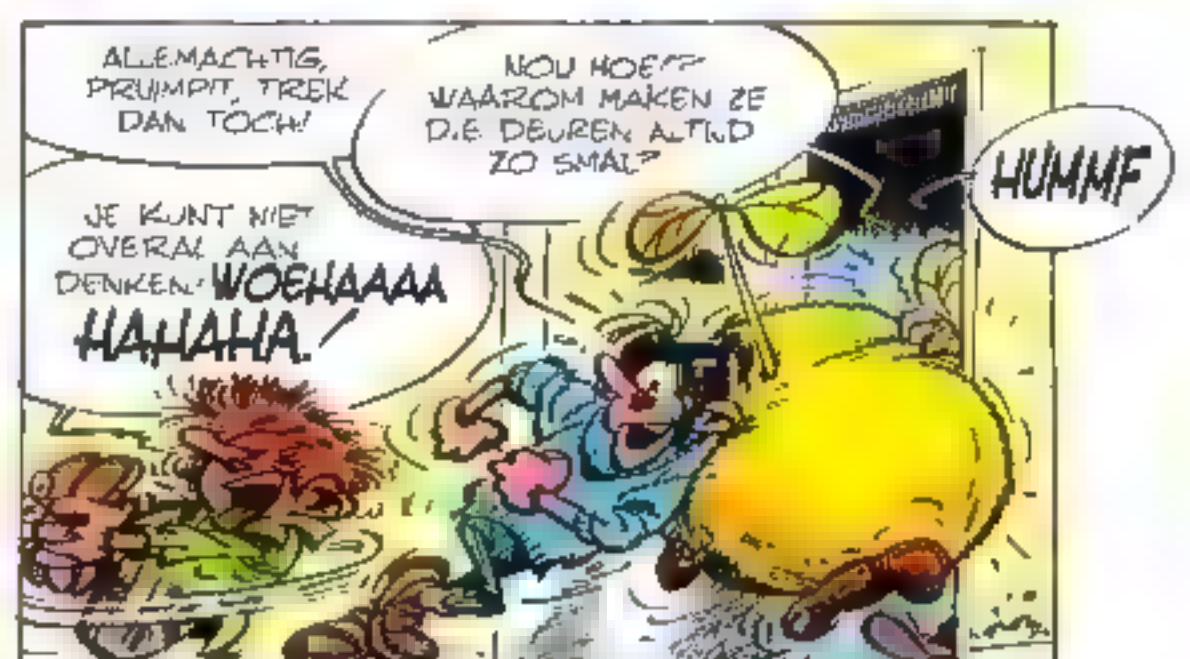
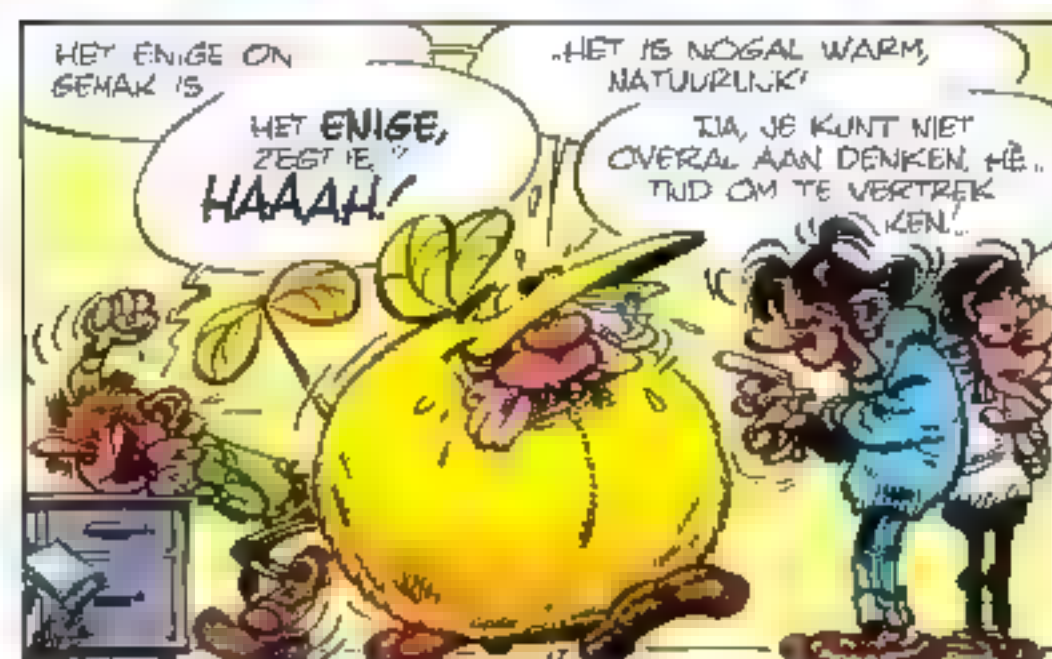
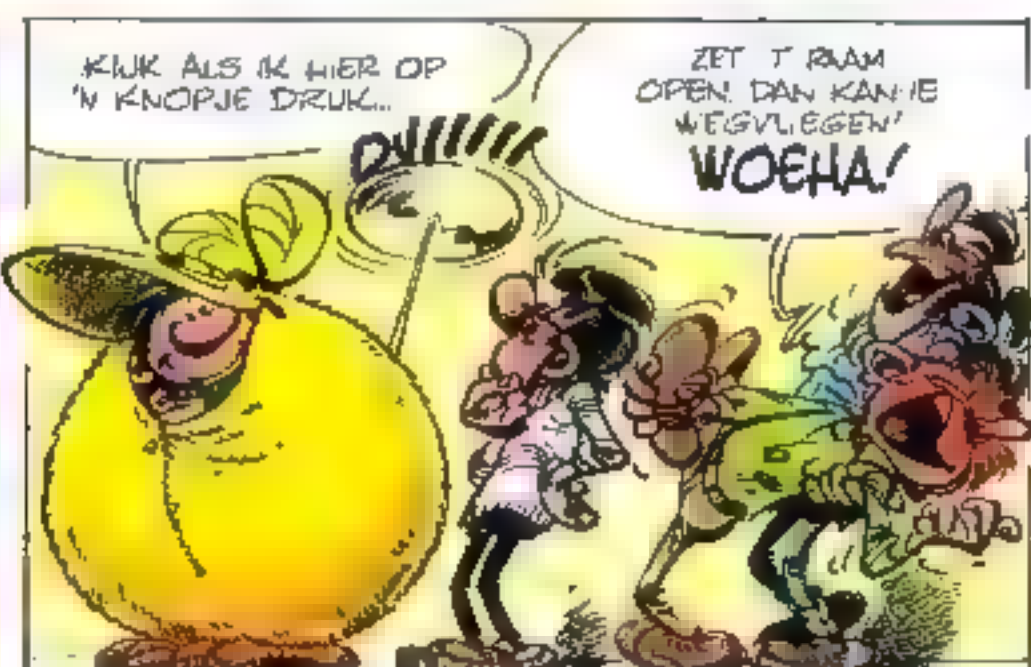
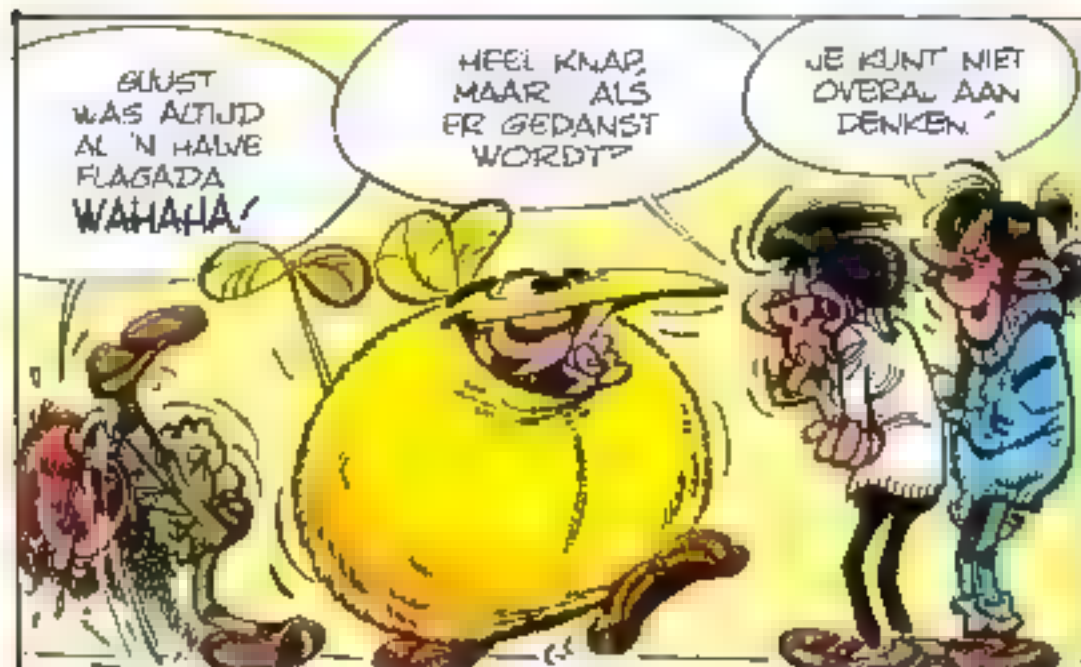
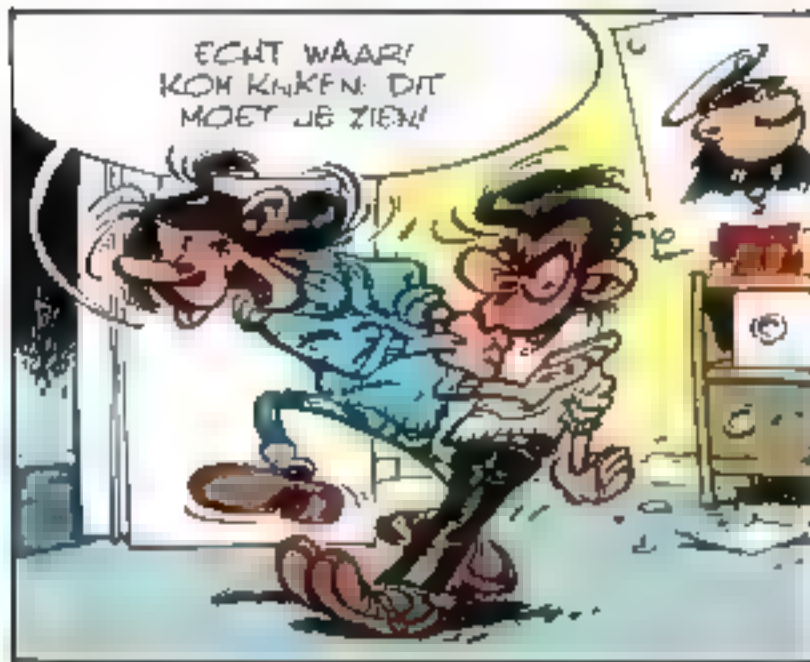
Fransje

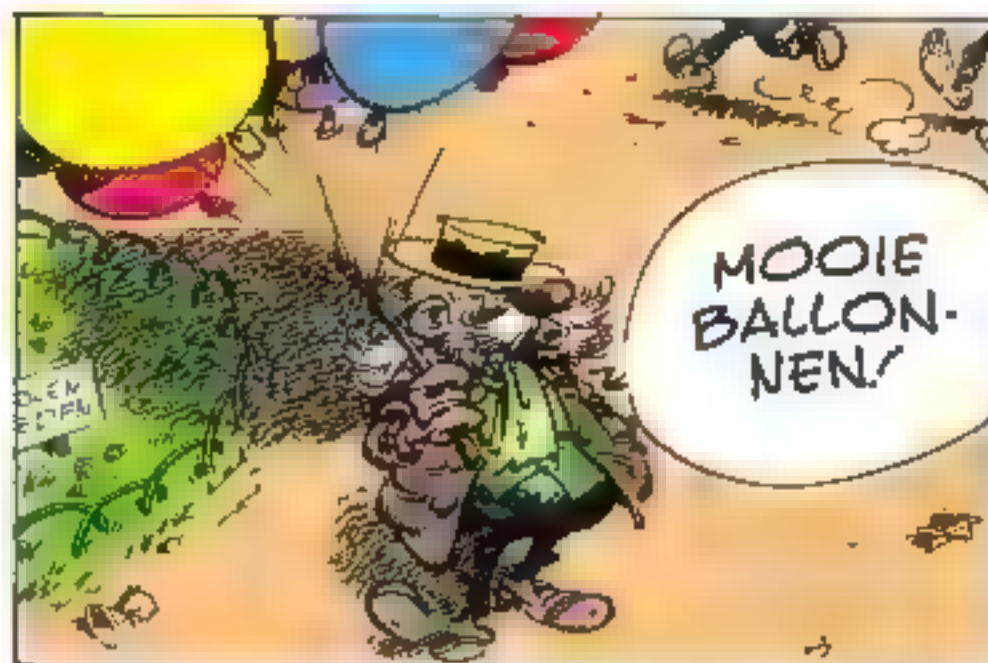
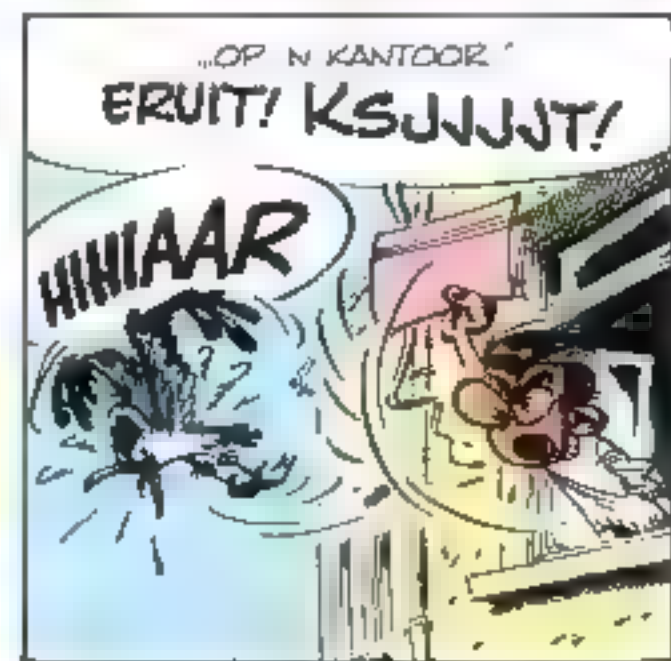
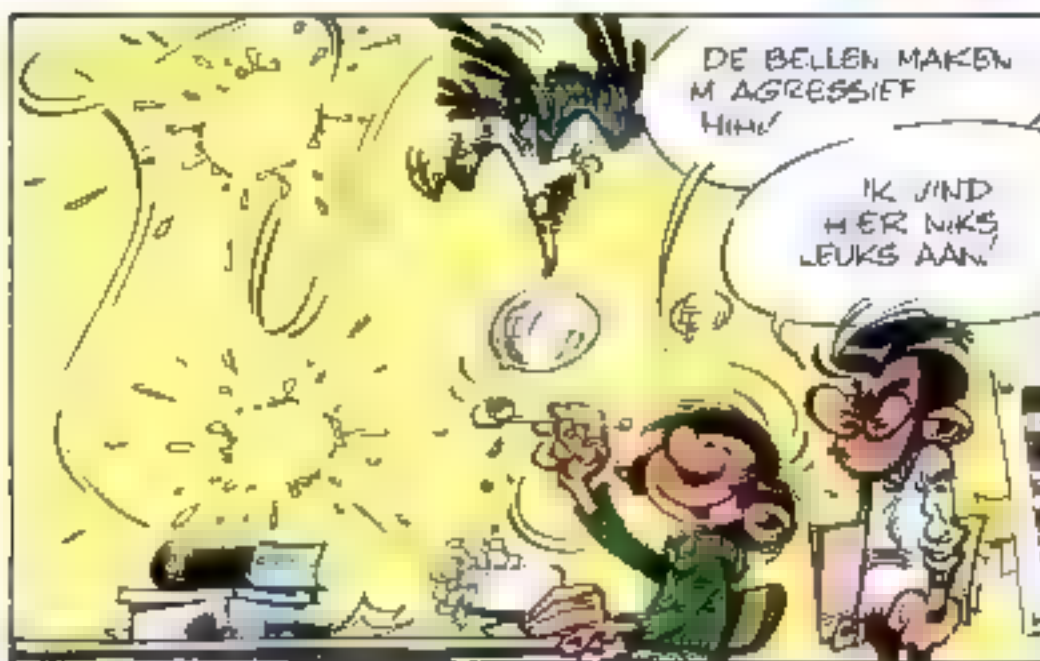

Franka

Frans

Fransjeke hiaar

HEET VAN DE SMURF

tekst CROZE

tekening FRANQUIN

VOGHURT MET FRAMBOZEN
KOKEN

MENEER Van Gestel stormde tierend het kantoor van Guust uit en vroeg brullend hoe ze het op de redactie toch in hun hoofd haalden frambozen te koken, en dan nog met het deksel op de pan, en dat z'n kostuum nu naar de bilksen was. Intussen stormde hij verder en veegde zenuwachtig zijn bril schoon, alwaar kankerend over lui die "hippies" hadden binnengehaald in een fatsoenlijke redactie. "I Was gewoon een alledaags angelukje, en I zou vast onopgemerkt voorbijgegaan zijn als niet een druppel yoghurt de emmer had doen overlopen

DE VOEDSELVOORRAAD
IN BESLAG NEMEN

DE volgende ochtend kreeg Ans Molmans, dat is de juffrouw die de kantoren schoonhoudt, maar ze noemt zichzelf liever "kantoorbediende", van meneer Van Gestel opdracht alle elenswaren en alle toestellen die bij het koken gebruikt konden worden uit het kantoor van Guust weg te halen. Die opdracht werd uitgevoerd, en een tijdje later rende Guust glurend en krijsend, de wanhoop nabij door zijn kantoor, zocht in alle laden en kasten en schreef toen een brief aan meneer Dupuis. Van die brief hebben we gelukkig een kopie te pakken kunnen krijgen, die we hieronder in zijn geheel afdrucken. Het is een proefstuk van stijl en diplomatie dat je niet mag missen

99 Geachte Heer Dupuis, ik wil u eens even schrijven om te zeggen wat ze nu weer van me gegapt hebben. 36 blikjes groente, 8 kookplaatjes, een sandwich waar van gehapt was een zak perzikpitten en een tros bananen. Ik zou willen dat het nodige gedaan wordt om de schuldigen vlug te grijpen, want ik heb er genoeg van in een bedrijf te wer-

DE WANHOOP NABIJ

ken waar met lange vingers wordt gewerkt en waar niets of niemand veilig is. Guust

Daarna bleef het een paar dagen kalm; Flater vulde snapperend zijn voedselreserves weer aan, stiekum natuurlijk, en wachtte op een onwaarschijnlijk antwoord

EEN LEZERTJE OP BEZOEK

Op een ochtend sleepte hij in zijn vaarwater een vreemde figuur mee, die z'n allerste best deed om z'n gezicht in de capuchon van zijn jek te verstoppen. Guust verklaarde ons dat het "n lezertje was dat het kantoor eens wilde bekijken" en sleurde hem mee naar zijn kamer. "Het lezertje" was wel bijna zo groot als Guust zelf en hij probeerde nogal angstvallig niet herkend te worden maar wij hebben nog andere boontjes te doppen en we lieten ze dus maar doen. Als we nieuwsgieriger geweest waren, hadden we onder die capuchon de rode haarbos kunnen ontdekken van die wilde figuur die ze Joost-van-Smith-jan-de-overkant noemden. We zijn er trouwens nooit helemaal achter gekomen waarom, aan gezien hij driekwart van z'n werkdag bij ons blijft

HIJ HEEFT EEN
LOERJZER NODIG

EVEN later gliste er een vreemde baardige vogel de redactie binnen met een map tekeningen onder de arm. Hij manipeerde als een pater afleveren. Hij liep op de tast, en knotsie bij elke stap ergens tegenaan, zodat Krasser zich liet ontvallen dat de vent een loerijzer nodig had. Maar met of zonder bril, we hebben er geen van allen erg op gelet. Tenslotte zijn we hier gewend aan baarden. Een vreemd toeval: de nieuwkomer dook rechtstreeks het kantoor van Guust in... Een bijzend heerschap met een baard dat onze Flater kent, dat deed me ergens aan denken, temeer omdat ik nog nooit iemand met bruin haar en een rosse baard had gezien

TELLEN het einde van de ochtend deelde meneer Flater die tot voorzitter van de Algemene Bond ter Bescherming en Beheer van de Belangen van de Jongste Bediende aan de redactie de resultaten uit van de vergadering uit hi, de heren Joost afgewaardigde van de firma Smith aan de overkant, en Piet Blunder die optrad in naam van zichzelf had gehouden. Aangezien 1) de kantoorjongen het onderwerp van veelvuldige pesterijen is uitren omdat hi, de werksfeer wil verbeteren met verschillende vonden 2) het hem streng verboden is met zijn collega's van andere firmas te vergaderen ten einde ludieke of muzikale activiteiten te ontplooiën 3) hij op kantoor onmogelijk kan eten

VOORZITTER VAN DE
A.B.B.B.B.

Iets wat toch noodzakelijk is om in een conditie te blijven die door het vermoelende kantoorwerk wordt vereist; de A.B.B.B.B. verzoekt daarom al zijn leden een wilde staking te beginnen en de kantoren te bezetten."

Je vraagt je soms af waar Guust het allemaal vandaan haalt

FLATER begon dadelijk aan de staking. Persoonlijk hadden we liever gehad dat het een hongerstaking was geworden, maar in ieder geval bespaarde dit ons ook al heel wat moeilijkheden. Beschermend door de vakbond sloten Guust en zijn vrienden zich op in zijn bureau en gaven een paar prachtige concerten op de Flaterfoon en andere dwaze instrumenten. Van tijd tot tijd maakten ze een voedzame maaltijd klaar waarvan een vage geur van verbrand rubber op de redactie achterbleef. Alles ging dus eigenlijk net als anders, alleen had Guust nu een gegronde reden om niets te doen en wij vergaten zelfs dat hij in staking was.

EN WORD JIJ GOED
BETAALD?

MAAR die toestand kon natuurlijk niet eeuwig zo doorgaan en na twee incidenten besloot 'hogehand' de hogere ha! uit de mouwen te steken en in te grijpen. Dat kwam in de eerste plaats door de toewijding waarmee Guust allewe aanhangers probeerde te vinden. Toen Krasser hem op een dag vroeg, wanneer Guust het werk weer dacht te hervatten - hoewel werk en Guust niet samen in één woordenboek voorkomen - antwoordde deze: "Bah, nou moe, huu, we zullen wel zien", en vroeg hem of Krasser wel zo tevreden was met zijn werk en "Word jij genoeg betaald?". Krasser staarde, met zijn potlood in zijn linker mondhoek dromerig naar het plafond en antwoordde: "Oho!.. Eigenlijk...". De heer Van Gestel, die de firma voor afvaligen wou behoeden, gaf de twee samenzweerders te verstaan dat alle fatsoenlijke mensen moeten

werken en dat die "hipperds" beter in hun keldertjes konden blijven. Verder heeft meneer Smilh (van de overkant) ook bepaald geen grappemaker, opgebeld om te vragen wie toch die duistere figuur was, die steeds zijn personeel kwam opjatten en dat hij tegen zulke bureaus ernstige stappen dacht te ondernemen... Toen kwam meneer Dupuis zelf eens polshoogte nemen; meneer Van Gestel stond al op hem te wachten, zei dat er niets gebeurd zou zijn als ze maar naar hem geluisterd hadden, maar dat het nu een jereinste anarchie werd, en bracht meneer Dupuis naar het kantoor van Guust. Meneer Dupuis antwoordde vol vertrouwen dat ze elkaar wel heel vlug zouden verstaan.

EIGENLIJK begonnen ze elkaar pas te verstaan toen Guust op-hield met een mooie improvisatie op zijn Flaterfoon, en toen konden, midden tussen kalkbrukken die nog steeds uit het plafond bleven vallen, de onderhandelingen beginnen... De hele redactie lag met het oor tegen de deur die achter de heren Dupuis en Van Gestel dichtgegaan was. Gelukkig kon ik een deel van de conversatie op een cassetterecorder vastleggen: "Meneer Dupuis!.. Wat fijn dat u me komt opzoeken!.. Wacht, ik heb wel iets om u aan te bieden...". "Daar komen we niet voor, meneer Flater. Meneer Dupuis en ik...". "Krasgeluid!" "Wacht, hier, dit is een cocktail die wonderen doet. Maar kom, gaat u toch zitten, meneer Dupuis, hier, in m'n beste stoel." "Ha!?!.. Nou, eh... nogal vreemd van vorm...". "Ah! Kijk uit, meneer Dupuis, dat is een knutselwerk van die...". "Welnee, welnee, die stoel is heel gemakkelijk, ik...". **KLANG!** "Auw!" "Oh! Meneer Dupuis!..". "Nou ja, m'n handstoel, wat bent u onhandig!"

EN HEEL GEMAKKELIJKE
STOEL...

LAATSTE NIEUWS

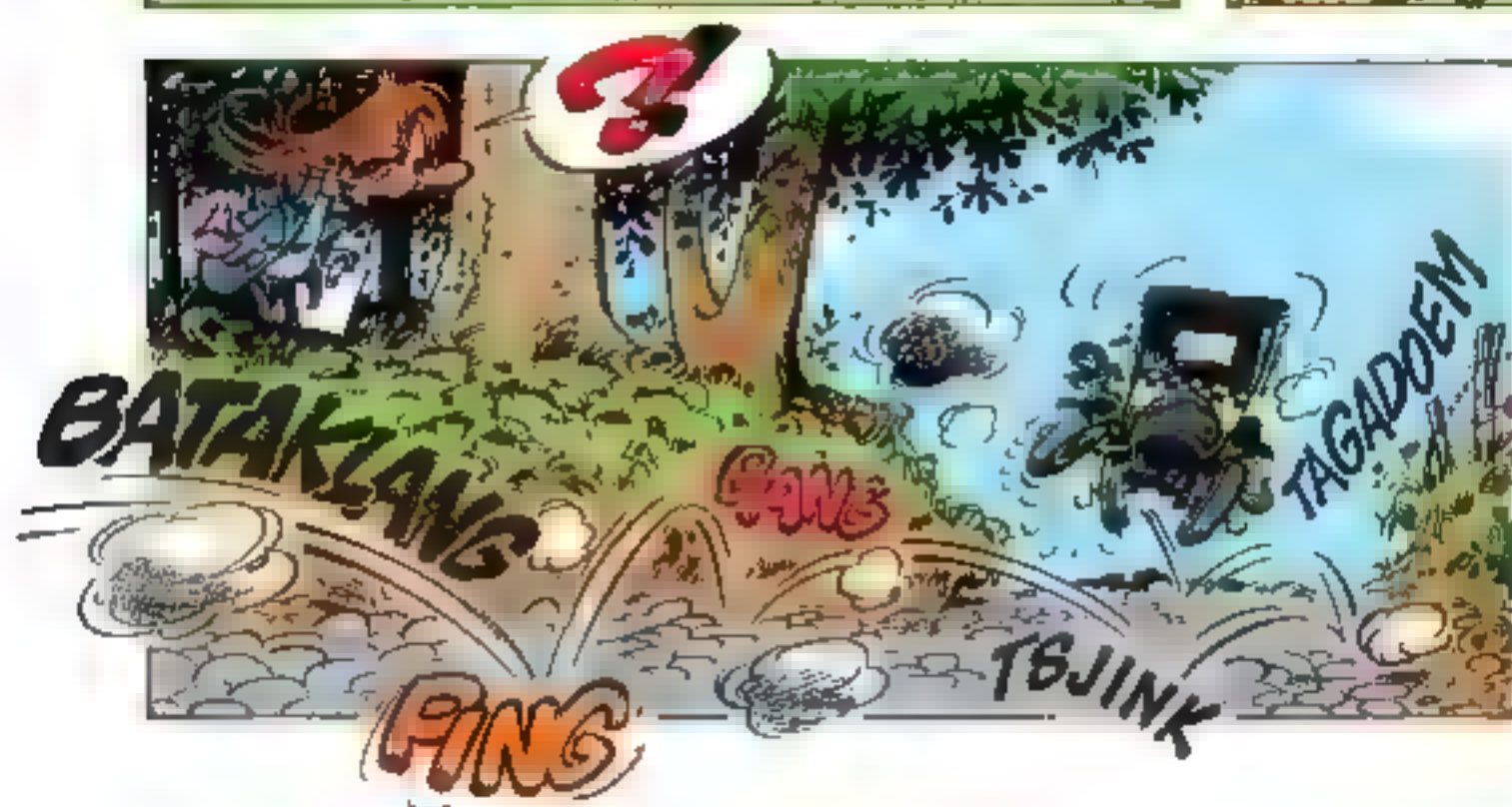
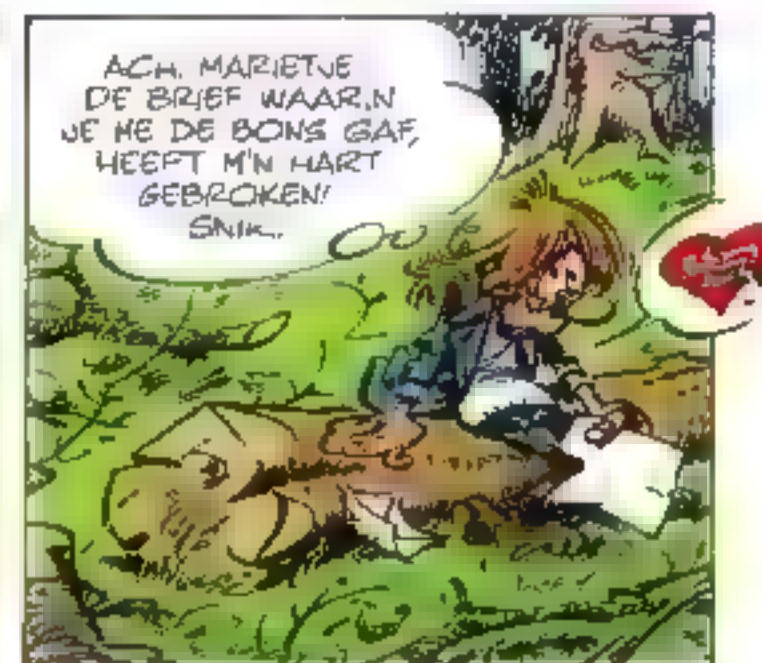
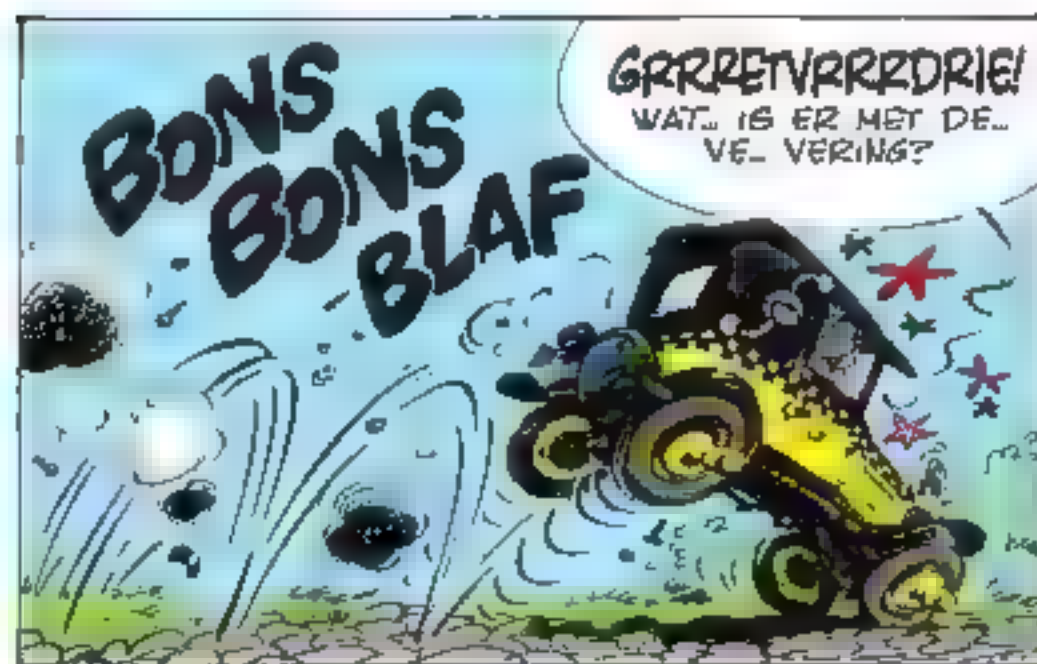
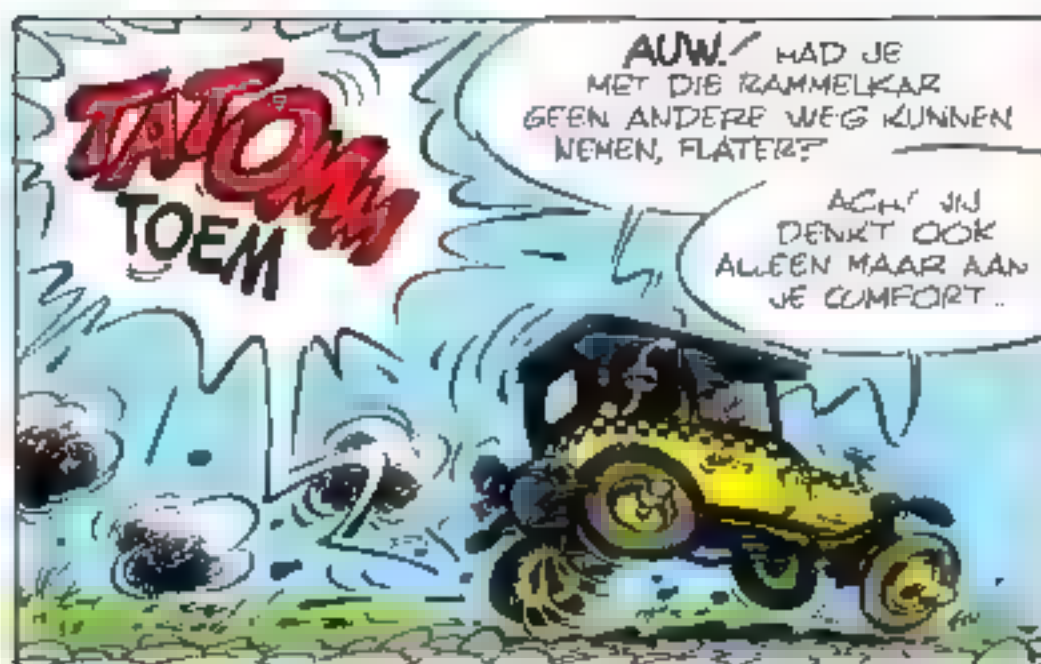
TOEN meneer Dupuis eindelijk uit Guusts gevaarlijke dichtgeknepen handstoel bevrijd was, begreep hij dat hij de beste in de doofpot kon stoppen. Langzaam aan zijn de stakers afgedropen, en nu heeft Guust weer zijn dagelijkse bezigheden hervat. Er heerst weer vrede op de redactie.

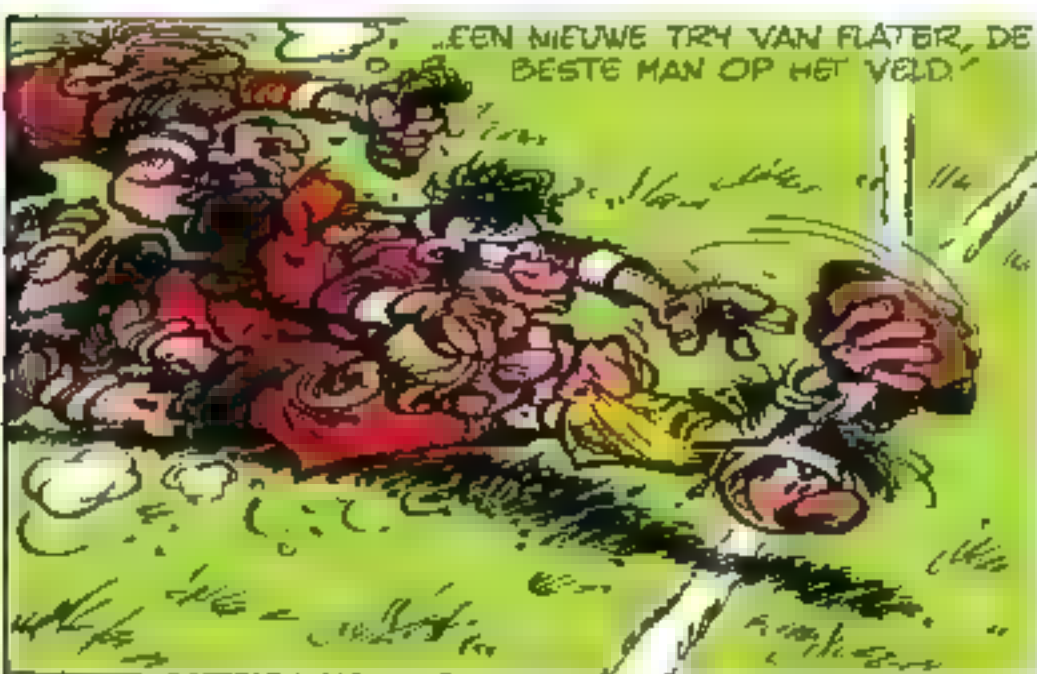
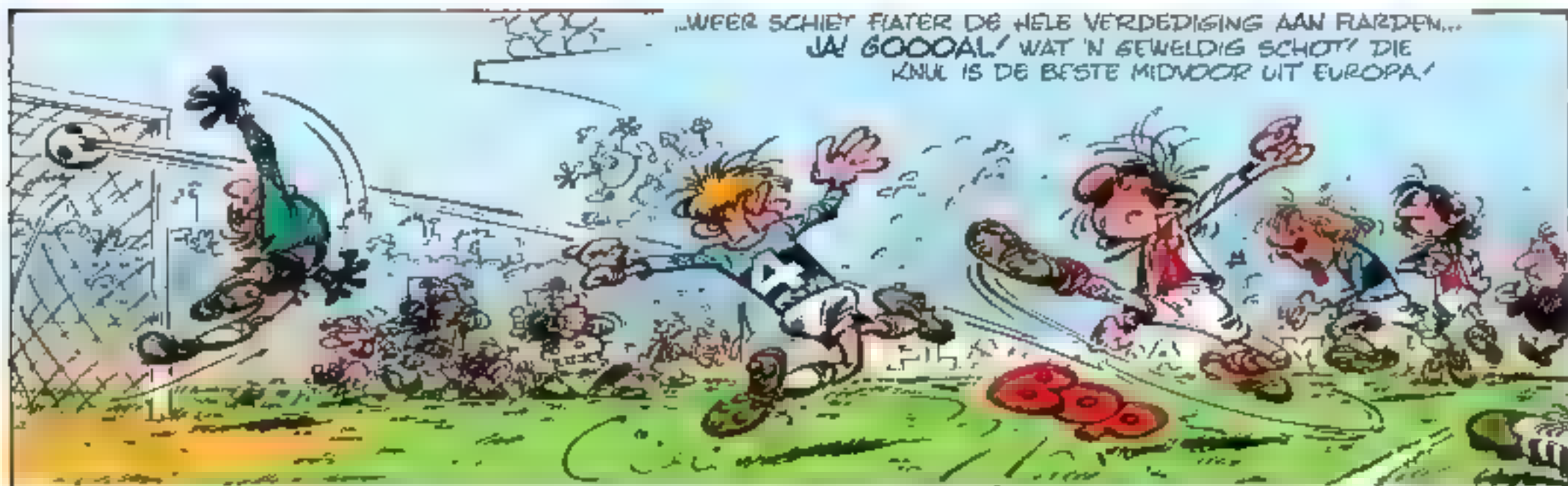
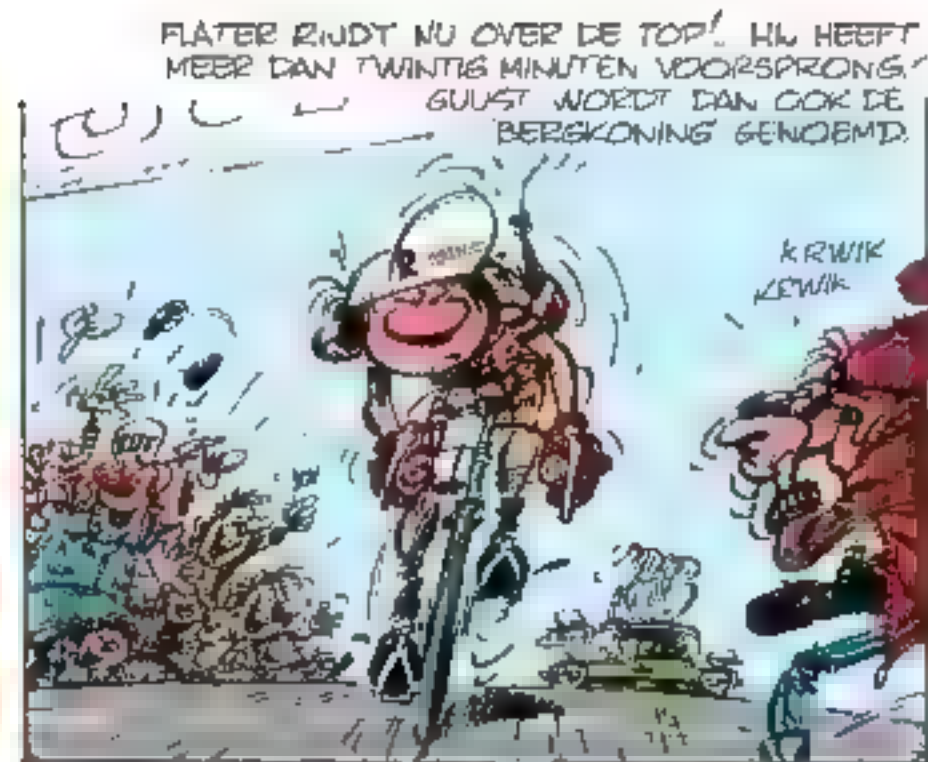
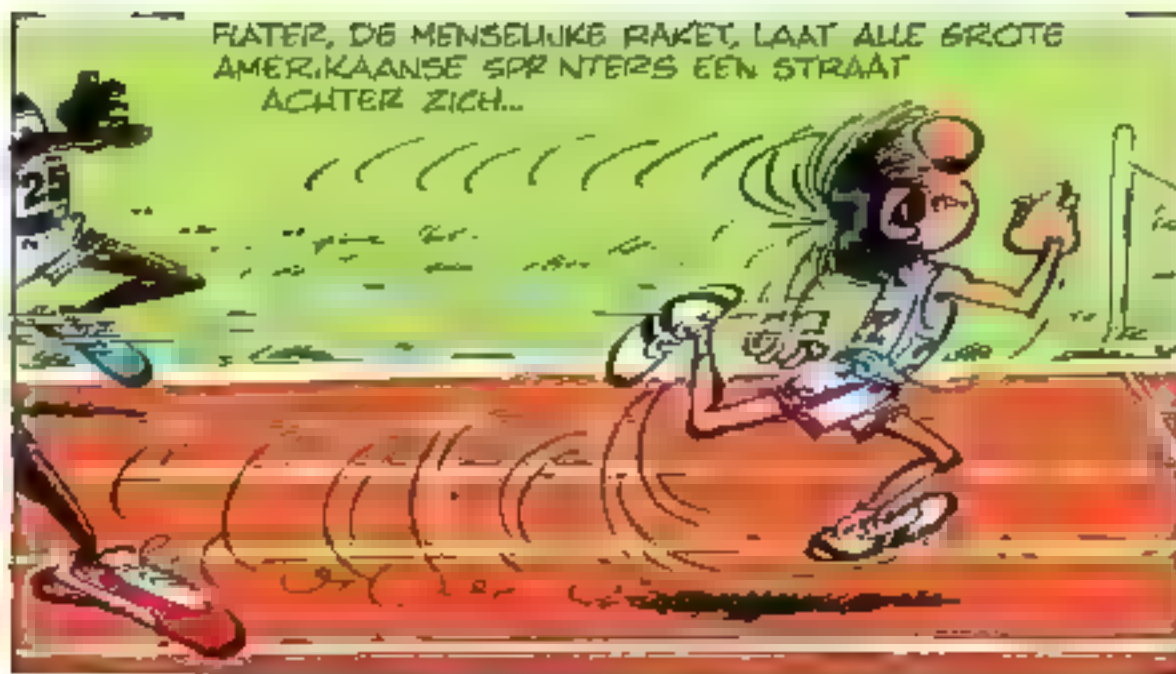
FRUIMPT

HEEFT ZIJN
DAGELIJKE
BEZIGHEDEN
HERVAT

TEKST GROZE

losse nieuwttjes

TEKST : CROZE

TEKENINGEN : FRANQUIN

Het geniale brein van Guust is onuitputtelijk :
hij vindt voortdurend
nieuwe toestellen uit, aan de lopende band
ontdekt hij
nieuwe recepten, hij knutselt
altijd maar door,
altijd is hij met een uitvinding
 bezig.

Als hij niet slaapt, is Guust een heel actief
mannetje...

Om je een nauwkeuriger idee van
het leven op een redactie te geven, hebben we wat
verspreide notities
van onze collega Pruimpit
gebundeld
en die drukken we hier af.

Je kunt er zelfs
de laatste "Guustse Vondsten" in ontdekken.

De redactie.

■ WE WORDEN KNOTS !

De militaire experimenten van de "Moon Module Mess" — de popgroep van Guust en zijn makers — liggen momenteel op het terrein van het slagwerk. Onlangs hebben ze weer een nieuw zogenaamd lawaaiwerktuig uitgevonden. Het bestaat uit een ijzeren plaat, een bowlingbal en een opstapje. De "muzikant" legt de ijzeren plaat indien mogelijk een centimeter of twintig boven de grond, stapt op het opstapje, dat er vlak bij moet staan, en laat van daar af de bowlingbal op de stalen plaat kaatsen... Dit instrument kreeg op de redactie al gauw de bijnaam "kaatsaboem-knots" en is eigenlijk bedoeld als begeleiding voor de flaterfoon, waarvan de snaren extra zijn versterkt. Volgens Guust kan een goede musicus een snelheid van één slag per dertig seconden bereiken... Gelukkig heeft Flater nog geen kans gezien alle mogelijkheden uit zijn instrument te halen

■ GUUSTOVISIE

Guust heeft een nieuwe methode ontdekt om tijdens de werkuren naar de televisie te kunnen kijken : hij gaat voor het raam zitten, dat hij van tevoren wijd heeft opengezet, kijkt door 'n lange verrekijker en houdt de telefoonhoorn aan zijn oor. Aan de overkant heeft die verschrikkelijke Joost-van-Smith zijn raam opengezet en de draagbare tv ingeschakeld. Er vlakbij zet hij een telefoontoestel. Zo heeft Guust beeld en geluid.

Resultaat : de berg post groeit bijna net zo hard

als de telefoonrekening. Gelukkig kon ik de dader op heterdaad betrappen en ik heb hem met de benodigde hardhandigheid weer aan het werk gezet. Daarna keek ik door de kijker, maar zag alleen een omvangrijk silhouet. Ik geloof dat ik Mr. Smith herkende. Daarna zag ik dat een heftig gebarende

Joost aan zijn kraag uit zijn stoel gesleurd en in de andere kamer geduwd werd. Even later stormde er weer een razende Mr. Smith binnen, die nijdig het raam sloot. Gelukkig was ik zo verstandig om op dat moment te bukken, en ik geloof niet dat hij me gezien heeft... Het zou onze relatie er waarschijnlijk niet beter op hebben gemaakt.

■ GUUST, HET LOZE VISSERTJE

Guust en Joost hebben een spelletje bedacht waarmee ze eindelijk de lange kantooruren kunnen veraangenamen. Voor dat spelletje is maar weinig materiaal nodig : een hengel — « met een werpmolentje, dat is beter » — een oude, lege portefeuille en een nylondraad die ongeveer even lang is als de afstand van het raam op de zesde verdieping tot aan het trottoir.

De bedoeling is dat je de portefeuille, die zorgvuldig aan de nylondraad is vastgebonden, op de grond laat zakken. Je wacht tot er iemand aankomt die aanstalten maakt het ding op te rapen. Dan haal je vliegensvlug de lijn in en de portefeuille vliegt voor de verbaasde ogen van het slachtoffer de lucht in. Het is een oud grapje, maar succes is altijd verzekerd (ik ben er zelf eens een keer ingestonken en ik vond het nu niet bepaald grappig). In ieder geval, de twee knulletjes hadden er veel plezier in.

Meestal wordt er één punt per slachtoffer gerekend, vijf voor een politieagent (liefst brigadier Vondelaar) of brandmeester, en tien voor een zeke-

re persoon die altijd contracten komt tekenen. Als deze man omhoog raast naar de zesde verdieping, wordt het aantal punten verdubbeld, maar de speler moet in dat geval wel zorgen dat hij stante pede uit het kantoor verdwijnt. Goede spelers zien zelfs kans de hengel nog net op tijd bij iemand anders binnen te smokkelen.

...Een leuk spelletje dat een hele hoop narigheid oplevert ! Gelukkig zijn we nu een tegenaanval aan het voorbereiden. Zoals Krasser zegt : « We zullen hem met eigen hengel bestrijden ! »

■ DE KRUIK GAAT ZOLANG TE WATER...

Je moet Guust niet al te negatief beschouwen hij bewijst af en toe werkelijk een heleboel goede wil, vooral als het gaat om de door hem veroorzaakte schade te repareren. Laatst heeft hij ons z'n nieuwe brandbeveiligingssysteem gedemonstreerd. Het idee is heel eenvoudig : Guust heeft één van onze nieuwe opblaasbare stoelen met water vol la-

ten lopen. « Zo gauw er brand uitbreekt », verklaart hij, « smelt het plastic door de hitte en het water spuit eruit... Zo ! »

« GUUST, blijf met je vingers van.. »

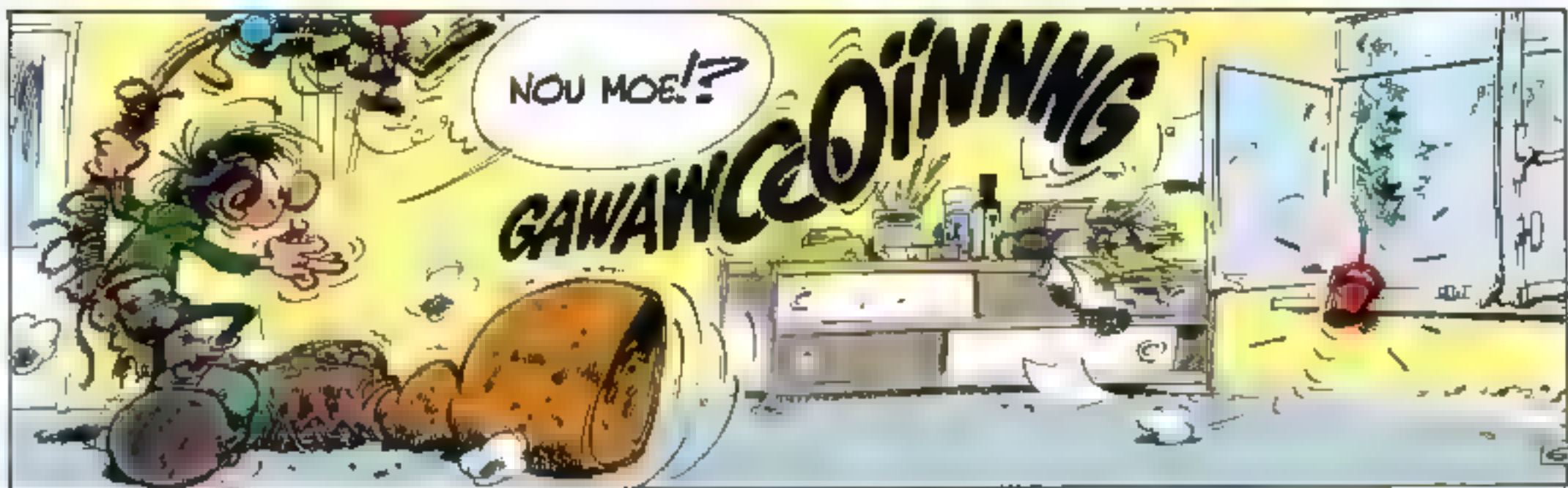
« Nou moe... gloeb... »

...We hadden nooit gedacht dat er zoveel water in die stoelen lag. Nu ja, Guust had er ook flink wat druk op gezet. Kapitein Waterzat, die ook bij overstromingen altijd zijn woordje komt meepraten, was in een stralend humeur. « Nu zit je hier op de redactie nooit meer op 'n droogje » schaterde hij.

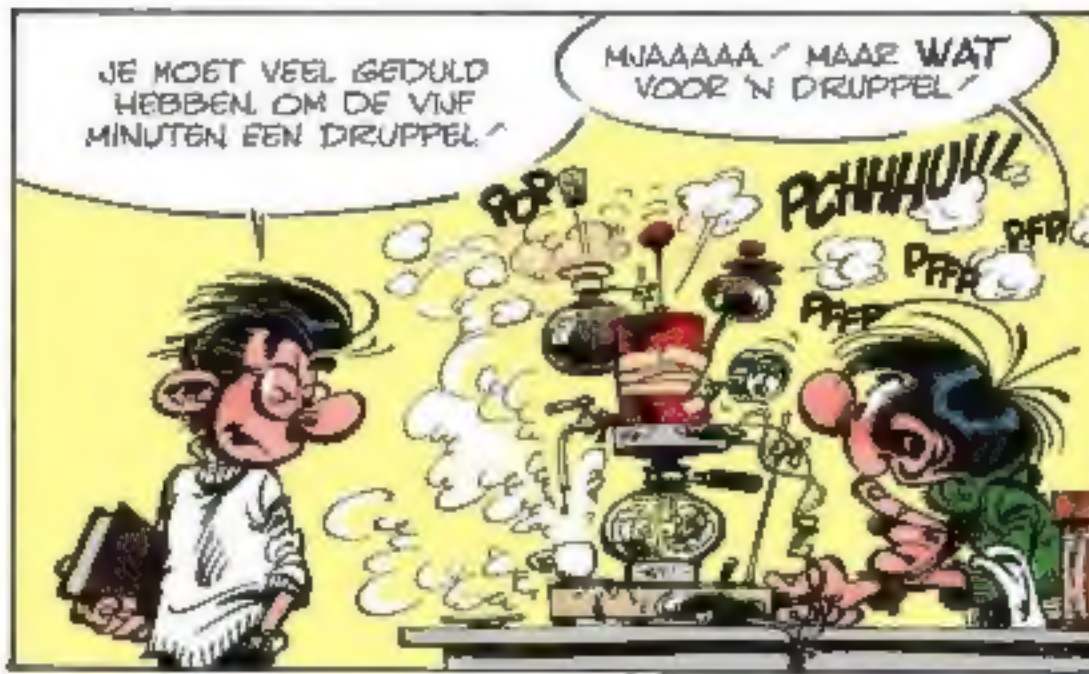
Prosit !

PRUIMPIT

Noot van de red : De min of meer passende titeltjes die we hierbij gebruikt hebben, zijn van vriend Krasser afkomstig, die bedankt wordt. Maar hij zou beter zijn kunnen houden en werken, want wij hebben er meer dan genoeg van. Wel alle , &) % !

11/11 Fran

F. W. G. W.

ALLES VAN GUUST

Restauratie van de inkleuring FRÉDÉRIC JANNIN
Kleuradvies ISABELLE FRANQUIN
Grafisch ontwerp ALEXIA DE VISSCHER, DELPHINE PLATTEEUW
Vertaling en lettering: BOOM!, WINGENE
Fotogravure facsimiles ILAN WEISS, MARTIN SCHRIJVERSHOF
Fonten: SPECULOOS

D/2021/0089/042
ISBN 978-90-314-3682-2
FRANQUIN, JIDÉHEM © DUPUIS, 2021
Alle rechten voorbehouden.
Gedrukt in Servië door Publikum.

Dit album is gedrukt op
papier dat afkomstig is uit
ethisch beheerde bossen.

9 789031 438822